

รายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนกรกฎาคม 2568

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

1. สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรที่สำคัญระหว่างไทยและอินโดนีเซีย ประจำเดือนมิถุนายน 2568

สินค้าเกษตรกรรม

การส่งออกสินค้าเกษตรกรรมที่สำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ (1) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (2) ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็ง และแห้ง (3) ข้าว (4) ใบยาสูบ (5) ยางพารา (6) สินค้ากสิกรรมอื่น ๆ (7) สินค้าปศุสัตว์อื่น ๆ (8) ข้าวโพด (9) ผักสด แช่เย็น แช่แข็ง และแห้ง และ (10) เมล็ด ผลและสเปร์ ชนิดที่ใช้ในการปลูก โดยมูลค่ารวมการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมของไทยรวมทุกรายการที่ส่งออกไปอินโดนีเซียในเดือนมิถุนายน 2568 มีมูลค่ารวม 717.06 ล้านบาท ลดลงจากเดือนพฤษภาคม 2568 จำนวน 36.17 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.80 และลดลงร้อยละ 81.65 เมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (เดือนมิถุนายน 2567) ซึ่งมีมูลค่า 3,907.26 ล้านบาท

โดยการเทียบมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (มิถุนายน 2567) สินค้าเกษตรที่มีมูลค่าส่งออก **เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ ใบยาสูบ เมล็ด ผลและสเปร์ ชนิดที่ใช้ในการปลูก ยางพารา และสินค้ากสิกรรมอื่น ๆ ตามลำดับ และ **ลดลงมากที่สุด** ได้แก่ ข้าว ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ข้าวโพด ผักสด แช่เย็น แช่แข็ง สินค้าปศุสัตว์อื่น ๆ และผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็ง และแห้ง ตามลำดับ แต่เมื่อเทียบกับ **ช่วงเดียวกันเดือนก่อนหน้า** (พฤษภาคม 2568) สินค้าเกษตรที่มีมูลค่าส่งออก **เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ ข้าวโพด เมล็ด ผลและสเปร์ ชนิดที่ใช้ในการปลูก ผักสด แช่เย็น แช่แข็ง ใบยาสูบ ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็ง สินค้าปศุสัตว์อื่น ๆ และผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ตามลำดับ สำหรับสินค้าที่มีมูลค่าการส่งออก **ลดลงมากที่สุด** ได้แก่ ข้าว ยางพารา และสินค้ากสิกรรมอื่น ๆ ตามลำดับ

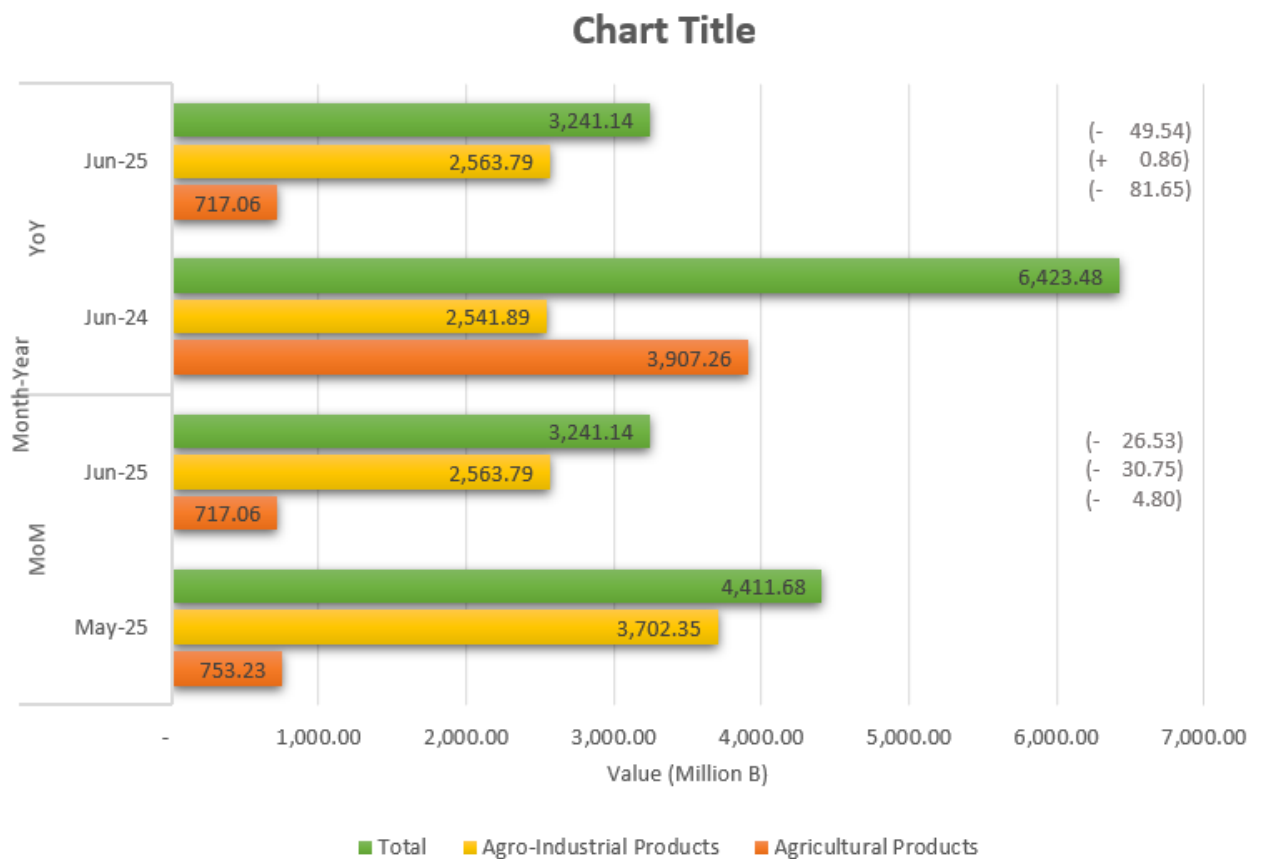
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตร

การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่สำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ (1) น้ำตาลทราย (2) อาหารสัตว์เลี้ยง (3) สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่น ๆ (4) ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่น ๆ (5) เครื่องดื่ม (6) ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ (7) ผักกระป๋อง และผักแปรรูป (8) สิ่งปรุงรสอาหาร (9) ผลไม้กระป๋องและแปรรูป และ (10) อาหารทะเลและกระป๋องแปรรูป โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรของไทยรวมทุกรายการที่ส่งออกไปอินโดนีเซียในเดือนมิถุนายน 2568 มีมูลค่า 2,563.79 ล้านบาท ลดลงจากเดือนพฤษภาคม 2568 จำนวน 1,138.59 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 30.75 แต่เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.86 เมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (เดือนมิถุนายน 2567) ซึ่งมีมูลค่า 2,541.89 ล้านบาท

สำหรับมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (มิถุนายน 2567) สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าการส่งออก **เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่น ๆ น้ำตาลทราย ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ และผักกระป๋อง และผักแปรรูป **ลดลงมากที่สุด** ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่น ๆ ผลไม้กระป๋องและแปรรูป เครื่องดื่ม สิ่งปรุงรสอาหาร อาหารเลี้ยงสัตว์ และอาหารทะเลและกระป๋องแปรรูป ตามลำดับ และเมื่อเทียบกับ **ช่วงเดียวกันเดือนก่อนหน้า** (พฤษภาคม 2568) สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าส่งออก **เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ อาหารทะเลและกระป๋องแปรรูป ผักกระป๋องและผักแปรรูป และสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่น ๆ ตามลำดับ และสำหรับสินค้าที่มีมูลค่าการส่งออก **ลดลงมากที่สุด** คือ อาหารเลี้ยงสัตว์ น้ำตาลทราย ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่น ๆ เครื่องดื่ม สิ่งปรุงรสอาหาร ผลไม้กระป๋องและแปรรูป และไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ ตามลำดับ

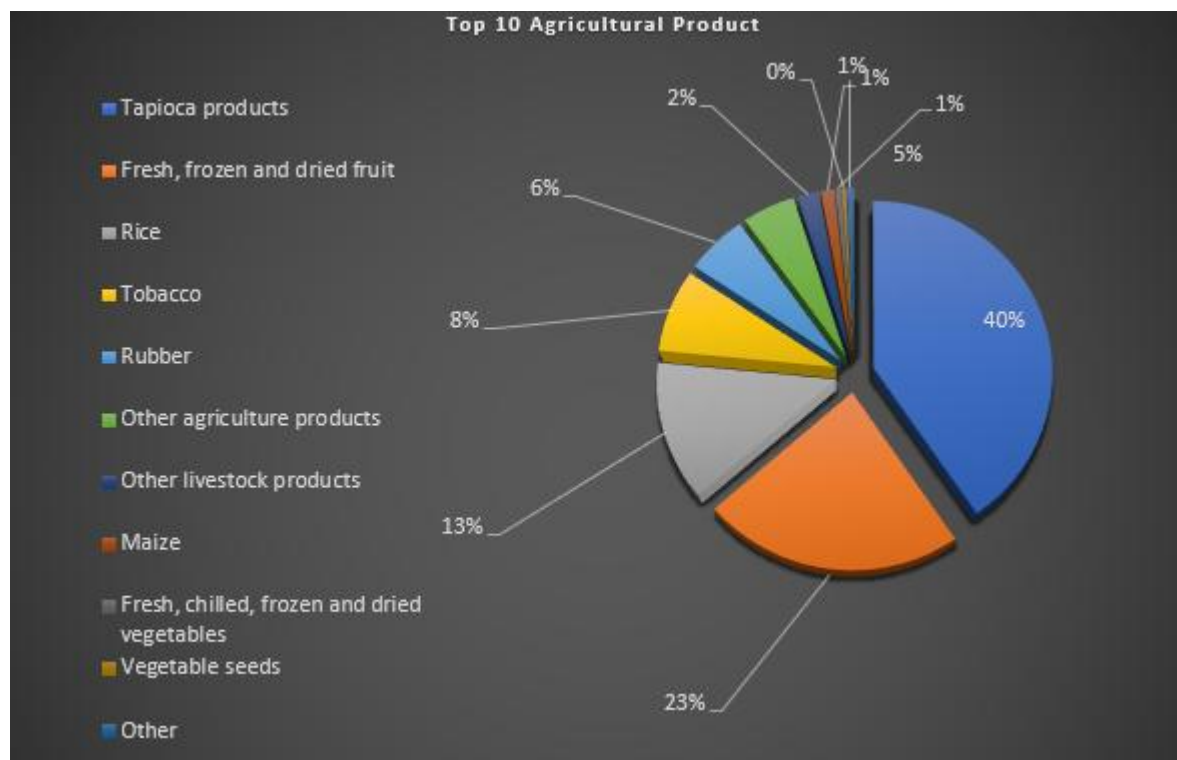
สรุปมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรทั้งหมดจากไทยไปยังอินโดนีเซีย ประจำเดือนมิถุนายน 2568

- มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรของไทยไปอินโดนีเซียในเดือนมิถุนายน 2568 มีมูลค่า 3,241.14 ล้านบาท ลดลงจากเดือนพฤษภาคม 2568 จำนวน 1,170.54 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 26.53 และเมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกในเดือนมิถุนายน 2567 ซึ่งมีมูลค่า 6,423.48 ล้านบาท พบว่า มูลค่าการส่งออกลดลง 3,182.34 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 49.54

ตารางแสดงมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมจากไทยไปอินโดนีเซีย เดือนมิถุนายน 2568

ลำดับ	สินค้าโภคภัณฑ์ สินค้าเกษตรกรรม	มิ.ย. 68	พ.ค. 68	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบ กับเดือนก่อน มิ.ย. 68 – พ.ค. 68	มิ.ย. 67	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบเดือน เดียวกันกับปีก่อน มิ.ย. 68 / มิ.ย. 67
		มูลค่า (ล้านบาท)	มูลค่า (ล้านบาท)		มูลค่า (ล้านบาท)	
1	ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	290.50	247.10	17.56	810.46	-64.16
2	ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง	165.17	80.38	105.49	233.96	-29.40
3	ข้าว	93.27	273.26	-65.87	2,745.41	-96.60
4	ใบยาสูบ	56.15	21.82	157.33	-	100.00
5	ยางพารา	41.40	70.13	-40.97	23.38	77.07
6	สินค้ากสิกรรมอื่น ๆ	35.31	42.89	-17.67	33.75	4.62
7	สินค้าปศุสัตว์อื่น ๆ	14.52	11.19	29.76	29.90	-51.44
8	ข้าวโพด	9.11	0.07	12,914.29	19.98	-54.40
9	ผักสด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง	3.76	1.51	149.01	7.76	-51.55
10	เมล็ด ผลและสเปร์ ชนิดที่ใช้ในการปลูก	2.87	0.08	3,487.50	-	100.00
สินค้าเกษตร รวม 10 รายการ		712.06	748.43	-4.86	3,904.60	-81.76
สินค้าเกษตร รวมทุกรายการ		717.06	753.23	-4.80	3,907.26	-81.65

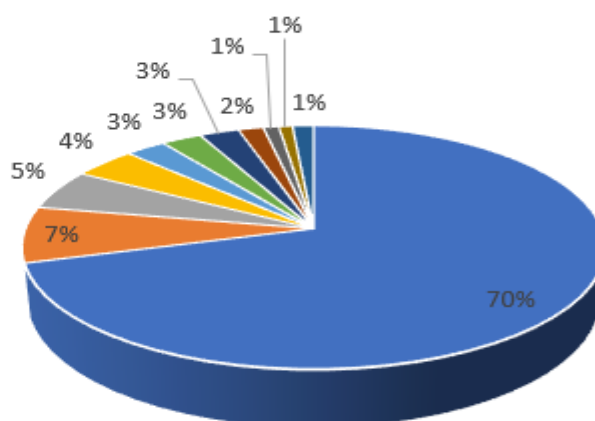
รูปภาพ : สัดส่วนการส่งออกสินค้าเกษตรไทยไปยังอินโดนีเซีย 10 อันดับแรก เดือนมิถุนายน 2568

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

ตารางแสดงมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมจากไทยไปอินโดนีเซีย เดือนมิถุนายน 2568

ลำดับ	สินค้าโภคภัณฑ์ สินค้าเกษตรกรรม	มิ.ย. 68	พ.ค. 68	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบ กับเดือนก่อน มิ.ย. 68 – พ.ค. 68	มิ.ย. 67	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบเดือน เดียวกันกับปีก่อน มิ.ย. 68 / มิ.ย. 67
		มูลค่า (ล้านบาท)	มูลค่า (ล้านบาท)		มูลค่า (ล้านบาท)	
1	น้ำตาลทราย	1,807.65	2,782.43	-35.03	1,619.82	11.60
2	อาหารสัตว์เลี้ยง	190.55	334.81	-43.09	231.31	-17.62
3	สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตรอื่นๆ	137.06	120.82	13.44	122.27	12.10
4	ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหาร สำเร็จรูปอื่นๆ	104.93	134.49	-21.98	201.45	-47.91
5	เครื่องดื่ม	67.23	84.48	-20.42	97.70	-31.19
6	ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์	67.02	67.82	-1.18	61.93	8.22
7	ผักกระป๋อง และผักแปรรูป	65.32	53.69	21.66	62.57	4.40
8	สิ่งปรุงรสอาหาร	41.23	43.84	-5.95	50.11	-17.72
9	ผลไม้กระป๋องและแปรรูป	25.67	27.24	-5.76	45.16	-43.16
10	อาหารทะเลและกระป๋องแปรรูป	22.42	13.63	64.49	26.56	-15.59
อุตสาหกรรมเกษตรรวม 10 รายการ		2,529.08	3,663.25	-30.96	2,518.88	0.40
อุตสาหกรรมเกษตร รวมทุกรายการ		2,563.79	3,702.35	-30.75	2,541.89	0.86
สินค้าเกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรม เกษตรโดยรวม		3,241.14	4,411.68	-26.53	6,423.48	-49.54

- Sugar
- Preparation of a kind used in animal feeding
- Other agro-industrial products
- Wheat products and other food preparations
- Beverages
- Animal or vegetable fats and oils
- Vegetable canned, prepared or preserved
- Sauces and preparations therefor
- Prepared or preserved fruits
- Prepared or preserved fish, crustaceans, molluscs in airtight containers
- Other

รูปภาพ : สัดส่วนการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไทยไปยังอินโดนีเซีย 10 อันดับแรก เดือนมิถุนายน 2568

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

สถานการณ์ราคายางพาราในอินโดนีเซีย

ราคายางแท่งมาตรฐานของอินโดนีเซีย (Standard Indonesian Rubber: SIR)

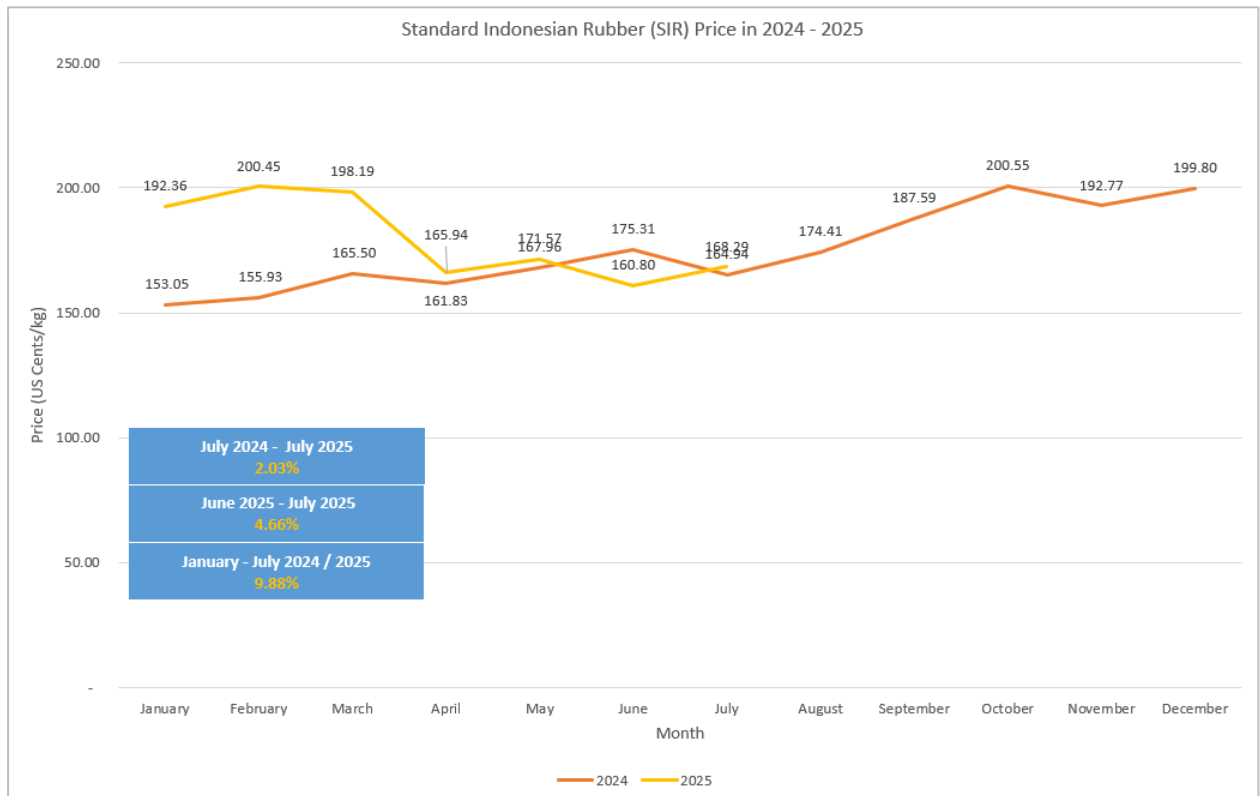

Figure: Comparison Price of Standard Indonesian Rubber (SIR)

Source: ASEAN Rubber Business Council (ARBC)

รายละเอียดราคายางแท่ง (SIR)	ราคา (เซนต์สหรัฐ/กิโลกรัม)	อัตราการเติบโต (%)
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับช่วงเวลา (เดือน) เดียวกันของปีก่อนหน้า		
เดือนกรกฎาคม 2568	168.29	2.03 %
เดือนกรกฎาคม 2567	164.94	
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับเดือนก่อนหน้า		
เดือนกรกฎาคม 2568	160.80	4.66 %
เดือนมิถุนายน 2568	160.29	
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า		
เดือนมกราคม - เดือนกรกฎาคม 2568	1,144.52	9.88 %
เดือนมกราคม - เดือนกรกฎาคม 2567	1,257.60	

Table: Comparison Price of Standard Indonesian Rubber (SIR)

Source: ASEAN Rubber Business Council (ARBC)

การส่งออก - นำเข้ายางพาราระหว่างไทย - อินโดนีเซีย

มูลค่าการนำเข้าสินค้าผลิตภัณฑ์ยางพาราของอินโดนีเซียมายังไทย ประจำเดือนมิถุนายน 2568

ลำดับ	รายการ	ส.ค. 67	ก.ย. 67	ต.ค. 67	พ.ย. 67	ธ.ค. 67	ม.ค. 68	ก.พ. 68	มี.ค. 68	เม.ย. 68	พ.ค.68	มิ.ย.68
1	ผลิตภัณฑ์ทำจากยาง	47.17	54.33	44.12	70.63	33.97	45.12	40.66	49.69	33.09	44.18	52.38
2	วัสดุทำจากยาง	12.13	4.79	26.29	18.83	11.75	29.10	21.56	36.98	16.20	26.48	6.69
รวมมูลค่าทั้งหมด (ล้านบาท)		59.30	59.12	70.41	89.46	45.72	74.22	62.22	86.67	49.29	70.66	59.07

มูลค่าการส่งออกสินค้ายางพาราของไทยไปยังอินโดนีเซีย ประจำเดือนมิถุนายน 2568

ลำดับ	รายการ	ส.ค. 67	ก.ย. 67	ต.ค. 67	พ.ย. 67	ธ.ค. 67	ม.ค. 68	ก.พ. 68	มี.ค. 68	เม.ย.68	พ.ค.68	มิ.ย. 68
1	ยางแผ่น -ยางแผ่นรมควัน ชั้นที่ 3	-	-	-	0.88	-	-	1.57	-	2.37	-	-
2	ยางแท่ง	-	-	-	0.84	-	0.79	-	0.29	-	0.99	-
	ยางธรรมชาติที่ กำหนดไว้ทาง เทคนิค	-	-	-	0.84	-	0.79	-	0.29	-	0.99	-
3	น้ำยางข้น	20.7	50.15	54.99	73.66	86.49	33.14	65.06	64.54	25.09	69.14	41.40
4	ยางพาราอื่น ๆ - นกัษณะชั้นปฐม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมมูลค่าทั้งหมด (ล้านบาท)		20.70	50.15	54.99	75.38	86.49	33.93	66.63	64.83	27.46	70.13	41.40

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

สถานการณ์ยางพาราในอินโดนีเซีย

- สภายางพาราอินโดนีเซียของรัฐบาล Prabowa เร่งฟื้นฟูอุตสาหกรรมยางพารา หลังเผชิญภาวะวิกฤต

นาย Uhendi เลขาธิการสภายางพาราอินโดนีเซีย (Dekarindo) เปิดเผยว่า อุตสาหกรรมยางพาราแห่งชาติของอินโดนีเซียกำลังเผชิญกับภาวะยากลำบาก และจำเป็นต้องได้รับความใส่ใจอย่างจริงจังจากภาครัฐ ท่ามกลางสถานการณ์การผลิตที่ลดลงจากปัจจัยหลายประการ เพื่อสะท้อนข้อกังวลดังกล่าว Dekarindo ได้จัดทำหนังสือถึงประธานาธิบดี Prabowo Subianto เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2568 เพื่อถ่ายทอดข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล รวมถึงขอความช่วยเหลือในการฟื้นฟูและพัฒนาศักยภาพของสินค้าโภคภัณฑ์ยางพาราในประเทศ โดยเนื้อหาดังกล่าวมีสาระสำคัญเรียกร้องให้ภาครัฐดำเนินมาตรการเพื่อรักษาเสถียรภาพของภาคการผลิตและส่งเสริมการเติบโตของอุตสาหกรรมยางพาราอย่างยั่งยืน

หนังสือที่จัดทำโดย Dekarindo มีวัตถุประสงค์เพื่อสะท้อนสถานการณ์ของสวนยางพาราในประเทศ ตลอดจนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม โดยจากข้อมูล "วิเคราะห์สมรรถนะการค้าสินค้ายางพารา ปี 2566" ของกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า ปริมาณการผลิตยางพาราของประเทศในปี 2566 อยู่ที่ประมาณ 3.19 ล้านตัน เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปี 2565 ซึ่งอยู่ที่ 3.14 ล้านตัน อย่างไรก็ตาม ในปี 2567 ปริมาณการผลิตลดลงอย่างมีนัยสำคัญ เหลือเพียง 2.26 ล้านตัน โดยมีปริมาณการส่งออก 1.66 ล้านตัน สร้างรายได้จากเงินตราต่างประเทศให้รัฐเป็นมูลค่ารวม 3.01 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยสินค้ายางพารายังคงเป็นสินค้าเกษตรที่สร้างรายได้จากเงินตราต่างประเทศมากเป็นอันดับสองรองจากปาล์มน้ำมัน.

นาย Aziz Pane ประธาน Dekarindo แสดงความกังวลต่อแผนของรัฐบาลในการแปลงพื้นที่สวนยางพาราเป็นสวนปาล์มน้ำมัน โดยระบุว่า แนวคิดดังกล่าวส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในชีวิตของประชาชนจำนวนมากที่ยังคงพึ่งพาอุตสาหกรรมยางพาราเป็นแหล่งรายได้หลัก พร้อมเน้นว่า สินค้ายางพารายังคงมีบทบาทสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นแหล่งรายได้จากเงินตราต่างประเทศที่มีนัยสำคัญ โดยปัจจุบัน พื้นที่สวนยางพาราทั่วประเทศครอบคลุมกว่า 3.15 ล้านเฮกตาร์ และอยู่ภายใต้การดูแลของเกษตรกรรายย่อยมากกว่า 2.1 ล้านครัวเรือน ซึ่งเป็นแหล่งยังชีพของประชาชนกว่า 10 ล้านคน รวมถึงผู้ประกอบการ ผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ และพนักงานในหน่วยงานจัดการ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้านจนถึงระดับเมือง

นอกจากนี้ นาย Aziz เน้นย้ำว่า การดำเนินธุรกิจยางพาราในอินโดนีเซียกว่าร้อยละ 92 อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของเกษตรกรรายย่อยจาก 10 จังหวัดหลัก ซึ่งควรได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาสถานะของยางพาราในฐานะสินค้าโภคภัณฑ์หลักที่มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจ ทั้งในด้านการส่งออกและการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค โดยในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 ปริมาณการส่งออกยางพาราของอินโดนีเซียเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 12 และมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 47 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน อินโดนีเซียยังคงเป็นประเทศผู้ผลิตยางพารารายใหญ่อันดับสองของโลกรองจากประเทศไทย และมีบทบาทสำคัญในความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านยางพารา โดยเป็นสมาชิกของสภายางพาราไตรภาคีระหว่างประเทศ (ITRC) และสมาคมประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ (ANRPC) ซึ่งมีเป้าหมายร่วมกันในส่งเสริมประสิทธิภาพการเพิ่มผลผลิตและคุณภาพของยางพารา รวมทั้งรักษาเสถียรภาพของราคายางในตลาดโลกอย่างยั่งยืน

การพัฒนายางพารามีศักยภาพในการส่งเสริมการขยายตัวของการผลิตภายในประเทศ สนับสนุนการเติบโตของอุตสาหกรรมต่อเนื่องอย่างรวดเร็ว และก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านรายได้จากเงินตราต่างประเทศ เศรษฐกิจระดับภูมิภาค รวมถึงยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา อย่างไรก็ตาม ในจ.กาลิมันตันกลาง ราคาน้ำยางดิบในช่วง 10 ที่ผ่านมามีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ส่งผลให้เกษตรกรบางส่วนตัดสินใจเปลี่ยนไปเพาะปลูกพืชชนิดอื่นแทน พฤติกรรมการผลิตของเกษตรกรที่หันไปปลูกพืชชนิดอื่น ส่งผลกระทบในเชิงลบต่อห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมยางพาราในบางภูมิภาค เช่น จ.กาลิมันตันใต้ และ จ.กาลิมันตันกลาง ทั้งนี้ จากข้อมูลของสมาคมบริษัทผู้ประกอบการยางพาราอินโดนีเซีย (Gapkindo) ระบุว่า จากจำนวนสมาชิกทั้งหมด 17 ราย มีอย่างน้อย 3 รายที่ได้ปิดกิจการลงแล้ว และอีก 3 รายได้หยุดดำเนินงานชั่วคราว โดยยังไม่มีประกาศปิดกิจการอย่างเป็นทางการ สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนถึงแรงกดดันทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นต่อภาคธุรกิจยางพารา แม้ในขณะนี้ยังไม่มีข้อมูลชัดเจนเกี่ยวกับจำนวนแรงงานที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการปิดกิจการ

สถานการณ์ราคาสินค้าเกษตรไทยในอินโดนีเซีย

ลำดับ ที่	ภาพ ผลไม้	ชื่อไทย	Ranch Market, Lotte Shopping Avenue	All Fresh Ambassador	Lotte Mart, ITC Kuningan	GrandLucky SCBD, Senayan	Total Buah Segar, Warung Buncit
1		มะขามหวาน	-	Rp 17,400/250g	-	Rp 27,500/250g	-
2		ลำไย	-	Rp 61,740/Kg	Rp 55,100/Kg	Rp 52,900/Kg	Rp 78,00/Kg
3		มะพร้าว น้ำหอม พร้อมดื่ม	-	-	-	Rp 37,900/Kg	-
4		มะพร้าว น้ำหอม	-	-	-	-	-
5		ทุเรียน หมอนทอง	-	-	-	-	-
6		ข้าว หอมมะลิ	-	Rp 207,00 / 5 Kg	-	Rp 109,000 / 5 Kg	-

หมายเหตุ : อัตราแลกเปลี่ยน 500 รูเปียห์ ต่อ 1 บาท

3. ประเด็นปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าสินค้าเกษตรของไทย

- ไม่มีรายงานการตรวจพบสารตกค้าง สารปนเปื้อน เชื้อจุลินทรีย์ หรือการที่ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานสุขอนามัยอื่น ๆ ในสินค้าเกษตรของไทยที่นำเข้ามายังสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- กระทรวงสาธารณสุข มาเลเซียได้มีหนังสือแจ้ง มกอช. กรณีการตรวจพบสินค้าเกษตรและอาหารไม่เป็นไปตามมาตรฐานการนำเข้าอาหารของมาเลเซีย จำนวน 2 ครั้ง โดยมีการตรวจพบสารตกค้างเกินกว่าที่กฎหมายของมาเลเซียกำหนด จำนวน 3 รายการ คือ พริก (Chilli) พริกใหญ่ (Big Chilli) และสินค้าปลาและผลิตภัณฑ์จากปลา

4. สถานการณ์ด้านการเกษตรที่สำคัญของอินโดนีเซีย

- บทใหม่ของการค้าสินค้าโภคภัณฑ์: อินโดนีเซียและสหภาพเศรษฐกิจยูเรเชียบรรลุความตกลงเขตการค้าเสรีเพื่อส่งเสริมการส่งออกน้ำมันปาล์มดิบ มะพร้าวแห้ง กาแฟ ยางธรรมชาติ และโกโก้

เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2568 รัฐบาลอินโดนีเซียได้ประกาศความสำเร็จในการสรุปผลการเจรจาทางเนื้อหาสาระของความตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างอินโดนีเซียกับสหภาพเศรษฐกิจยูเรเชีย (Indonesia–Eurasian Economic Union Free Trade Agreement: I–EAEU FTA) อย่างเป็นทางการ ซึ่งนับเป็นก้าวยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการขยายความร่วมมือทางการค้าในระดับทวิภาคี โดยมีการแถลงร่วมระหว่างนาย Airlangga Hartarto รัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจอินโดนีเซีย และ

นาย Andrey Slepnev รัฐมนตรีการค้าของคณะกรรมการเศรษฐกิจยูเรเชีย ณ เวทีเศรษฐกิจนานาชาติเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก (St. Petersburg International Economic Forum: SPIEF 2025) เมืองเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก สหพันธรัฐรัสเซีย

ความตกลงดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องจากการหารือทวิภาคีระหว่างประธานาธิบดี Prabowo Subianto แห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และประธานาธิบดี Vladimir Putin แห่งสหพันธรัฐรัสเซีย เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2568 ณ พระราชวังคอนสแตนตินอฟสกี โดยประธานาธิบดี Prabowo กล่าวตอบรับความตกลงนี้ในฐานะก้าวสำคัญของอินโดนีเซียในการเสริมสร้างบทบาทด้านความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับภูมิภาคยูเรเชีย ภายใต้กรอบความตกลงดังกล่าวจะมีบทบาทสำคัญในการขยายตลาดส่งออกของอินโดนีเซีย โดยเฉพาะสินค้าโภคภัณฑ์ภาคเกษตรและพืชไร่เชิงยุทธศาสตร์ ได้แก่ น้ำมันปาล์มดิบ (CPO) และผลิตภัณฑ์แปรรูป เนื้อมะพร้าวแห้ง (Copra) กาแฟ ยางธรรมชาติ และโกโก้ ในขณะเดียวกัน อินโดนีเซียจะนำเข้าสินค้าเชิงยุทธศาสตร์จากประเทศสมาชิก EAEU อาทิ ข้าวสาลี ฟอสเฟต ถ่านหิน วัตถุดิบปุ๋ยเคมี และโลหะกึ่งสำเร็จรูป ซึ่งจะส่งเสริมความสมดุลทางการค้าและความมั่นคงด้านอุปทานวัตถุดิบอุตสาหกรรมของประเทศ

ด้วยจำนวนประชากรรวมของกลุ่มประเทศมากกว่า 460 ล้านคน ความตกลงเขตการค้าเสรี I-EAEU FTA คาดว่าจะเพิ่มปริมาณการค้าระหว่างสองประเทศ (Two-way trade) สนับสนุนโครงสร้างระบบโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และขยายศักยภาพการเข้าถึงตลาดของสินค้าโภคภัณฑ์อินโดนีเซียในภูมิภาคยุโรปตะวันออกและเอเชียกลาง นาย Airlangga ได้แสดงความชื่นชมต่อคณะเจรจาจากทุกฝ่ายที่สามารถสรุปผลการเจรจาได้อย่างครอบคลุม โดยกล่าวว่า กระบวนการด้านเทคนิคและกฎหมายทั้งหมดจะสามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อให้สามารถลงนามข้อตกลงอย่างเป็นทางการภายในปีนี้ ด้านนาย Andrey ได้ยืนยันเจตจำนงในการเร่งรัดขั้นตอนการสรุปผล โดยระบุว่า ความตกลงนี้มีความสำคัญต่อการยกระดับความร่วมมือทางการค้าในเชิงสมัยใหม่ คณะกรรมาธิการยูเรเชียพร้อมที่จะลงนามภายในปีนี้ และจะเร่งดำเนินการด้านเทคนิคที่เหลือให้แล้วเสร็จ

ความตกลง I-EAEU FTA ถือเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์รัฐบาลอินโดนีเซียในการกระจายตลาดส่งออกไปยังภูมิภาคนอกเหนือจากตลาดหลัก (Non-traditional markets) โดยภูมิภาคยูเรเชียได้รับการประเมินว่ามีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจสูง โดยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 4.4 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของโลก ทั้งนี้ จากการศึกษาความเป็นไปได้ร่วม (Joint Feasibility Study) พบว่า ความตกลงดังกล่าวจะส่งผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อการขยายตัวของการส่งออกอินโดนีเซีย โดยเฉพาะสินค้าในภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเป็นฐาน ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2568 (มกราคม-มีนาคม) มูลค่าการค้าระหว่างอินโดนีเซียกับ EAEU อยู่ที่ 1.57 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 84.63 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ขณะเดียวกัน อินโดนีเซียยังได้เปิดรับการลงทุนจากประเทศสมาชิก EAEU โดยเน้นไปที่ภาคการแปรรูปผลผลิตการเกษตร โลจิสติกส์ การทำเหมืองแร่ และเกษตรอุตสาหกรรม โดยในปี 2567 มูลค่าการลงทุนจาก EAEU อยู่ที่ 273.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และยังคงมีแนวโน้มการเติบโตอย่างต่อเนื่อง

ด้วยการบังคับใช้ความตกลง I-EAEU FTA จะช่วยให้อินโดนีเซียไม่เพียงแต่เสริมสร้างสถานะในฐานะประเทศผู้ส่งออกสินค้าโภคภัณฑ์หลักเท่านั้น หากแต่ยังยกระดับบทบาทของประเทศให้เป็นศูนย์กลางด้านโลจิสติกส์ (logistics hub) แห่งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ขณะที่ประเทศสมาชิก EAEU สามารถใช้อินโดนีเซียเป็นประตูสู่ตลาดและแหล่งลงทุนในภูมิภาคอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- **ผลผลิตข้าวอินโดนีเซียครึ่งปีแรก 2568 ขยายตัวต่อเนื่อง เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.09**

การผลิตข้าวของอินโดนีเซียในช่วงเดือนมกราคมถึงสิงหาคม 2568 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติอินโดนีเซีย (BPS) ประเมินว่าผลผลิตข้าวในช่วงเวลาดังกล่าวจะอยู่ที่ประมาณ 24.97 ล้านตัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.09 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 ซึ่งมีปริมาณ 21.88 ล้านตัน การเพิ่มขึ้นของผลผลิตดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการขยายตัวของพื้นที่เพาะปลูก และประสิทธิภาพการผลิตที่ปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อนหน้า นาง Pudji Ismartini รองหัวหน้าฝ่ายสถิติการกระจายสินค้าและบริการของ BPS เปิดเผยว่า ศักยภาพในการผลิตข้าวในปีนี้ได้รับแรงหนุนจากสภาพการเพาะปลูกที่เอื้ออำนวยตลอดฤดูกาลผลิต แม้จะมีความแปรปรวนของปริมาณน้ำฝนในบางพื้นที่ก็ตาม

จากข้อมูลการคาดการณ์ ผลผลิตข้าวเปลือก (GKG) ในช่วงเดือนมิถุนายนถึงสิงหาคม 2568 คาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ 14.03 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 1.72 ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 13.94 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ส่วนผลผลิตข้าวเปลือกสะสมตั้งแต่เดือนมกราคมถึงสิงหาคม 2568 คาดว่าจะอยู่ที่ 43.34 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.11 จากปีที่ผ่านมา แนวโน้มดังกล่าวสะท้อนถึงการขยายตัวของพื้นที่เพาะปลูกที่ต่อเนื่อง โดยคาดว่าพื้นที่เพาะปลูกในช่วงเดือนมิถุนายนถึงสิงหาคมจะอยู่ที่ 2.77 ล้านเฮกตาร์ เพิ่มขึ้น 0.32 ล้านเฮกตาร์ หรือร้อยละ 13.05 ขณะที่พื้นที่สะสมตั้งแต่ต้นปีจนถึงสิ้นเดือนสิงหาคมคาดว่าจะอยู่ที่ 8.24 ล้านเฮกตาร์ เพิ่มขึ้น 0.96 ล้านเฮกตาร์ หรือร้อยละ 13.22 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

นอกจากนี้ BPS ยังระบุว่า แหล่งผลิตข้าวหลักยังคงกระจายอยู่ในหลายภูมิภาคทั่วประเทศ โดยในเขตเกาะชวา แหล่งผลิตที่สำคัญ ได้แก่ จ.ชวาตะวันตก (เขต Indramayu เขต Karawang เขต Cianjur) จ.ชวากลาง (เขต Grobogan เขต Sragen เขต Pati) และ จ.ชวาตะวันออก (เขต Bojonegoro เขต Lamongan เขต Ngawi) ส่วนในพื้นที่นอกเกาะชวา จังหวัดที่มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนผลผลิตในระดับชาติ ได้แก่ จ.สุมาตราเหนือ จ.สุมาตราตะวันตก จ.สุมาตราใต้ จ.ลัมปุง จ.สุลาเวสีใต้ จ.สุลาเวสีกลาง จ.กาลิมันตันใต้ จ.นูซาเต็งการาตะวันตก และ จ.นูซาเต็งการาตะวันออก

ในด้านเศรษฐกิจเกษตร สำนักงาน BPS รายงานว่า ดัชนีอัตราการแลกเปลี่ยนของเกษตรกร (Farmer's Terms of Trade Index: NTP) ปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยในเดือนมิถุนายน 2568 NTP อยู่ที่ระดับ 121.72 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.47 เมื่อเทียบกับเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา ปัจจัยหลักมาจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาที่ได้รับจากเกษตรกร (Price Index Received by Farmers: It) ร้อยละ 0.70 ซึ่งสูงกว่าการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาที่ได้รับจากเกษตรกร (Price Index Paid by Farmers: Ib) อยู่ที่ร้อยละ 0.23 สะท้อนถึงการปรับตัวดีขึ้นของความสามารถในการซื้อของเกษตรกร อันเป็นสัญญาณเชิงบวกต่อเสถียรภาพของภาคการเกษตร

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เน้นย้ำว่า ความสำเร็จดังกล่าวเป็นผลจากนโยบายเชิงรุกที่รัฐบาลดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วย การเพิ่มปริมาณการจัดสรรปุ๋ยที่ได้รับการอุดหนุนจากรัฐ การให้ความช่วยเหลือด้านเครื่องจักรกลและเครื่องมือการเกษตร (Agricultural machinery and equipment: Alsintan) การพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านชลประทาน ตลอดจนการสนับสนุนในรูปแบบอื่น ๆ ทั้งนี้ รมว. Amran ระบุว่า “ความมั่นคงด้านอาหารถือเป็นเสาหลักของอธิปไตยแห่งชาติ ตามข้อสั่งการของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ทุกภาคส่วนจำเป็นต้องทุ่มเทอย่างเต็มที่เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต เสริมสร้างคลังสำรองอาหารของประเทศ และยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกร” กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียยังคงมุ่งมั่นผ่านการดำเนินนโยบายเชิงรุก เช่น การเร่งรัดการเพาะปลูก การรักษาระดับปริมาณสำรองอาหาร และการสร้างความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับทุกภาคส่วน เพื่อบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารอย่างยั่งยืนในระดับชาติ

- **อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม: กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจอินโดนีเซียและการเปลี่ยนผ่านสู่พลังงานสีเขียวอย่างยั่งยืน**

อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มได้รับการยอมรับเพิ่มขึ้นในฐานะกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย รวมถึงมีบทบาทเชิงยุทธศาสตร์ในการสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่พลังงานสีเขียวในระดับโลก โดยนาย Arief Poyuono ประธานสมาคมเกษตรกรปาล์มน้ำมันพลาสมาแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Plasma Palm Oil Farmers Association) ระบุว่า อุตสาหกรรมดังกล่าวมีแนวโน้มเติบโตอย่างรวดเร็วจากแรงขับเคลื่อนของอุปสงค์ในตลาดโลกที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับสภาพแวดล้อมภายในประเทศที่เอื้อต่อการพัฒนา การขยายตัวของอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ตลอดจนส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจระดับมหภาค หากรัฐบาลภายใต้การนำของประธานาธิบดี Prabowo Subianto มีเป้าหมายที่จะผลักดันอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสู่ระดับร้อยละ 8 การวางตำแหน่งอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มให้เป็นอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์หลักจึงมีความจำเป็น

ในเชิงเศรษฐศาสตร์ อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มมีส่วนร่วมในผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของอินโดนีเซียในอัตราระหว่าง ร้อยละ 4.5 - 12 และยังเป็นแหล่งจ้างงานขนาดใหญ่ โดยมีการจ้างงานให้แก่แรงงานจำนวนหลายสิบล้านคน โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท ซึ่งเป็นเขตเพาะปลูกหลักของปาล์มน้ำมัน การเติบโตของอุตสาหกรรมจึงมีบทบาทในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก และลดความเหลื่อมล้ำระหว่างเขตเมืองกับชนบทอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของภาคส่วนดังกล่าวในระยะยาว รัฐบาลอินโดนีเซียจึงควรสนับสนุนการจัดการศึกษาที่บูรณาการกับภาคอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม โดยมุ่งเน้นการถ่ายทอดองค์ความรู้และทักษะเชิงปฏิบัติในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ครอบคลุมทั้งห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่การจัดการสวนปาล์มในระดับต้นน้ำ (Upstream) การแปรรูปผลิตภัณฑ์ในระดับปลายน้ำ (Downstream) ตลอดจนการกำกับดูแลแบบยั่งยืน (Sustainable palm oil governance) การบูรณาการดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม รวมถึงส่งเสริมการผลิตที่มีความรับผิดชอบต่อและยั่งยืนในระยะยาว

ดังนั้น ข้อเสนอของสมาคมเกษตรกรปาล์มน้ำมันพลาสมาในการจัดตั้งโรงเรียนเทคนิคมัธยมศึกษาด้านสวนปาล์ม น้ำมัน ถือเป็นโครงการทางการศึกษาที่ออกแบบมาเพื่อผสานเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ากับแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best practices) ด้านการเพาะปลูก การแปรรูป และการบริหารจัดการ โดยหลักสูตรจะครอบคลุมเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน เทคนิคการเก็บเกี่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ และการจัดการผลพลอยได้อย่างเหมาะสม นักเรียนในโครงการจะได้รับการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีในสถานศึกษา และภาคปฏิบัติผ่านการฝึกงานในสวนปาล์ม โรงงานแปรรูป และศูนย์วิจัย ทั้งนี้ การสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและภาคอุตสาหกรรม ถือเป็นกลยุทธ์สำคัญที่จะทำให้หลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการจริงของภาคการผลิต

- **รมว.เกษตรอินโดนีเซียเดินทางขับเคลื่อนการผลิตและแปรรูปพืชเศรษฐกิจ หลังประสบความสำเร็จด้านข้าว**

เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2568 ในระหว่างการประชุมเชิงประสานงานการพัฒนาในระดับภูมิภาค (Rakordal) ไตรมาสที่ 2 ประจำปี 2568 ซึ่งจัดโดยรัฐบาลท้องถิ่นจังหวัดยอกยาคารตา ภายใต้หัวข้อ การเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารผ่านการเปลี่ยนและเพิ่มประสิทธิภาพระบบคลังอาหาร นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ได้แถลงถึงแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมแห่งชาติในระยะต่อไป โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมกระบวนการแปรรูปเชิงอุตสาหกรรม สำหรับสินค้าเกษตรประเภทพืชเศรษฐกิจ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ภาคเกษตรกรรมอินโดนีเซียอย่างยั่งยืน

ภายหลังจากประสบความสำเร็จในระดับประวัติศาสตร์ ด้วยปริมาณสต็อกข้าวแห่งชาติที่สูงถึง 4.2 ล้านตัน รมว. Amran เห็นว่า ถึงเวลาแล้วที่อินโดนีเซียจะยกระดับจากประเทศผู้ส่งออกวัตถุดิบทางการเกษตรที่ยังไม่ผ่านการแปรรูป ไปสู่การเป็นประเทศผู้ผลิตและส่งออกผลิตภัณฑ์เกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูงในระดับอุตสาหกรรม พร้อมเน้นย้ำว่า กระบวนการแปรรูปสินค้าเกษตรมิได้จำกัดอยู่เพียงการเพิ่มมูลค่าการส่งออกเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างงานใหม่ ส่งเสริมการเติบโตของอุตสาหกรรมระดับชุมชน และเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม รัฐบาลกลางได้จัดสรรงบประมาณเบื้องต้นจำนวน 40 ล้านล้านรูเปียห์ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปพืชเศรษฐกิจหลัก ได้แก่ มะพร้าว โกโก้ มะม่วงหิมพานต์ และกาแฟ โดยมีเป้าหมายเพิ่มมูลค่าการส่งออกจากระดับปัจจุบันที่ 20 ล้านล้านรูเปียห์ ให้สูงเพิ่มขึ้นเป็น 2,000 ล้านล้านรูเปียห์ หากสามารถดำเนินการแปรรูปภายในประเทศได้อย่างเต็มศักยภาพ

นอกจากนี้ รมว. Amran เปิดเผยข้อมูลเชิงสถิติว่า ปัจจุบัน ภาคเกษตรกรรมมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ด้วยอัตราการเติบโตที่ร้อยละ 10.52 และยังสามารถรักษาเสถียรภาพของสต็อกอาหารแห่งชาติได้ท่ามกลางวิกฤตการณ์ทั่วโลก จากข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) พบว่า ในปี 2567 ภาคเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง ของจังหวัดยogyakarta มีอัตราการจ้างงานรวมกันอยู่ที่ร้อยละ 19.41 ของแรงงานทั้งหมด ซึ่งเป็นสัดส่วนสูงเป็นอันดับสองรองจากภาคการค้า ยิ่งสะท้อนให้เห็นว่าภาคเกษตรยังคงเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค และเป็นแหล่งรายได้สำคัญที่ยั่งยืนสำหรับครอบครัวในชนบทจำนวนมาก

รมว. Amran เน้นย้ำถึงความสำคัญของการเปลี่ยนผ่านสู่เกษตรกรรมสมัยใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง อาทิ การประยุกต์ใช้โดรนทางการเกษตร และเครื่องจักรปลูกพืชแบบอัตโนมัติ พร้อมทั้งกล่าวยกย่องจังหวัดยogyakarta ในฐานะแบบอย่างระดับชาติ (National role model) ในการพัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืนและมั่นคง

5. นโยบายและประเด็นที่อินโดนีเซียให้ความสนใจ

ข่าวด้านการเกษตร

- รมว. Amran แลกผลสัมฤทธิ์และความก้าวหน้าของกระทรวงเกษตรฯ ต่อคณะกรรมการที่ 4
สภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย

เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2568 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ได้ชี้แจงผลสัมฤทธิ์และความก้าวหน้าจากการดำเนินโครงการยุทธศาสตร์ของกระทรวงเกษตรฯ ในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ต่อคณะกรรมการที่ 4 สภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย ในการประชุมร่วมอย่างเป็นทางการซึ่งจัดขึ้น ณ กรุงจาการ์ตา รมว. Amran ได้เน้นย้ำว่า ภาคเกษตรกรรมยังคงมีบทบาทเป็นเสาหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ แม้ต้องเผชิญกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก แรงกดดันจากตลาดแข่งขันทางภูมิรัฐศาสตร์ ตลอดจนวิกฤตความมั่นคงทางอาหาร โดยชี้ให้เห็นว่า ภาคเกษตรกรรมเป็นกลไกหลักที่สามารถรองรับผลกระทบจากสงคราม การคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ และความผันผวนในระดับโลกได้อย่างมั่นคงและยืดหยุ่น

ในด้านการผลิตและการบริหารจัดการสำรองอาหาร รมว. Amran ระบุว่า จนถึงเดือนมิถุนายน 2568 การจัดซื้อข้าวจากเกษตรกรโดย Bulog มีปริมาณสะสมรวมทั้งสิ้น 2.6 ล้านตัน สะท้อนถึงขีดความสามารถของระบบโลจิสติกส์ในการดูดซับผลผลิตภายในประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) คาดการณ์ว่า ปริมาณการผลิตข้าวในช่วงเดือนมกราคมถึงสิงหาคม 2568 จะอยู่ที่ระดับ 24.97 ล้านตัน ซึ่งถือเป็นระดับสูงสุดในประวัติศาสตร์ของภูมิภาคอาเซียน

ในขณะเดียวกัน กระทรวงเกษตรของสหรัฐอเมริกา (USDA) คาดการณ์ว่า ผลผลิตข้าวอินโดนีเซียตลอดทั้งปี 2568 จะสูงถึง 34.6 ล้านตัน และองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) คาดว่าผลผลิตจะเพิ่มขึ้นแตะระดับ 35.6 ล้านตัน รวม. Amran เน้นย้ำว่า ผลสัมฤทธิ์ดังกล่าวเกิดจากการบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะการสนับสนุนจาก คณะกรรมาธิการที่ 4 และนโยบายที่ชัดเจนของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ที่ให้ความสำคัญกับภาคเกษตรกรรมในฐานะเครื่องยนต์หลักของเศรษฐกิจ

ในด้านการบริหารงบประมาณ รวม. Amran รายงานว่า จากวงเงินงบประมาณรวม 29.37 ล้านล้านรูเปียห์ กระทรวงเกษตรฯ สามารถเบิกจ่ายงบประมาณได้ในสัดส่วนร้อยละ 29.02 ภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2568 และหากนับรวมงบประมาณที่ถูกกักไว้บางส่วน จะมีอัตราการเบิกจ่ายรวมสูงถึงร้อยละ 40.15 ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรฯ จะเร่งรัดการดำเนินโครงการในช่วงครึ่งหลังของปีงบประมาณ โดยให้ความสำคัญกับโครงการเร่งรัดการสำรวจและออกแบบเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพพื้นที่เพาะปลูก (Survey, Investigation, and Design: SID) การก่อสร้างระบบปรับปรุงพื้นที่เกษตรกรรม และการพัฒนาแปลงนาข้าวใหม่ ตลอดจนการจัดซื้อองค์ประกอบที่มีความสำคัญเชิงกลยุทธ์ อาทิ เมล็ดพันธุ์ และเครื่องจักรกลการเกษตร (Alsintan)

นอกจากนี้ รวม. Amran ได้แจกแจงผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัดของโครงการยุทธศาสตร์ภาคเกษตร ประจำปี 2568 ณ วันที่ 30 มิถุนายน โดยมีอัตราการดำเนินงานในพื้นที่เพาะปลูกข้าวร้อยละ 33.92 พื้นที่เพาะปลูกข้าวโพดร้อยละ 37.33 อัตราการจ่ายเงินสูงใจสำหรับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรร้อยละ 59.63 การดำเนินโครงการอาชีวศึกษาด้านเกษตรกรรมร้อยละ 97.20 การจัดสรรปุ๋ยเคมีภายใต้โครงการอุดหนุนของภาครัฐร้อยละ 38.84 การเข้าถึงแหล่งเงินทุนร้อยละ 50 การผลิตเมล็ดพันธุ์ปศุสัตว์คุณภาพสูงร้อยละ 31.40 การให้บริการด้านสาธารณสุขสัตว์ร้อยละ 40.75 และการฝึกอบรมด้านเกษตรกรรมร้อยละ 40.28

ในส่วนของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร กระทรวงเกษตรฯ ได้ดำเนินการก่อสร้างเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพพื้นที่เพาะปลูกครอบคลุมพื้นที่ 59,950 เฮกตาร์ แปลงนาข้าวใหม่จำนวน 11,750 เฮกตาร์ การพัฒนาแหล่งเพาะปลูกมะพร้าวพื้นที่ 400 เฮกตาร์ และการกระจายพันธุ์ปศุสัตว์คุณภาพสูงจำนวนทั้งสิ้น 468,000 หน่วย ทั้งนี้ รวม. Amran เน้นย้ำว่า กระทรวงเกษตรฯ จะเร่งดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายของโครงการยุทธศาสตร์ที่วางไว้ เพื่อสนับสนุนแผนการดำเนินงานของรัฐบาลประจำปี 2568 ภายใต้กรอบแนวคิด "การเร่งการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและยั่งยืน" โดยชี้ว่าความร่วมมือระหว่างรัฐบาล สถาปนาผู้แทนราษฎร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในภาคการเกษตร ถือเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างระบบอาหารที่เข้มแข็ง ยั่งยืน และตอบสนองต่อผลประโยชน์ของเกษตรกรอย่างแท้จริง

● อินโดนีเซียเดินหน้าขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ความมั่นคงอาหาร พัฒนาล้างสารองน้ำตาลต่อจากข้าว

รัฐบาลอินโดนีเซียได้ยกระดับยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงอาหาร ด้วยขยายขอบเขตจากการบริหารจัดการ “คลังสำรองข้าว” (CBP) ไปสู่การพัฒนา “คลังสำรองน้ำตาล” (CGP) โดยมีรัฐวิสาหกิจด้านอาหารเป็นกลไกหลักในการดำเนินงาน ทั้งนี้ ณ วันที่ 7 กรกฎาคม 2568 ปริมาณข้าวในคลังสำรองภายใต้การบริหารของ Bulog อยู่ที่ 4.2 ล้านตัน ซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจำนวน 16.5 ล้านล้านรูเปียห์ ผ่านกลไกการลงทุนภาครัฐ (Operator Investasi Pemerintah: OIP) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแทรกแซงตลาดได้อย่างทันท่วงที หากราคาข้าวปรับตัวสูงขึ้น ในช่วงกลางปี 2568 รัฐบาลได้ดำเนินมาตรการสำคัญ 2 ประการเพื่อรักษาเสถียรภาพราคาข้าว ได้แก่ (1) การระบายข้าวจำนวน 1.318 ล้านตัน ผ่านโครงการรักษาเสถียรภาพปริมาณและราคาสินค้าเกษตร (SPHP) และ (2) การแจกจ่ายข้าวช่วยเหลือแก่ครัวเรือนรายได้น้อยจำนวน 18.3 ล้านครัวเรือน ครัวเรือนละ 20 กิโลกรัม สำหรับช่วงเดือนมิถุนายน–กรกฎาคม 2568

แม้ว่ารัฐบาลสามารถควบคุมราคาข้าวได้ในระดับหนึ่ง แต่ราคาน้ำตาลบริโภคนั้นยังมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2568 ราคาน้ำตาลเฉลี่ยในระดับผู้บริโภคอยู่ที่ 18,337 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม สูงกว่าราคาอ้างอิงของรัฐบาลซึ่งอยู่ที่ 17,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม คิดเป็นส่วนต่างร้อยละ 4.78 ขณะเดียวกัน ปริมาณน้ำตาลในคลังสำรองของรัฐบาล (CGP) ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2568 มีเพียง 46,000 ตัน แบ่งเป็นของ Bulog จำนวน 6,000 ตัน และ ID Food อีก 40,000 ตัน ซึ่งยังไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภคภายในประเทศที่อยู่ในช่วง 230,000–250,000 ตันต่อเดือน เพื่อแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าว รัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการเพิ่มปริมาณ CGP ควบคู่กับการสร้างเสถียรภาพด้านรายได้ให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกอ้อย โดยส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจผ่านเวทีเสวนาความร่วมมืออุตสาหกรรมน้ำตาลแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2568

สำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas) คาดการณ์ว่า ช่วงผลิตสูงสุดของฤดูหีบอ้อยประจำปี 2568 จะอยู่ในเดือนกรกฎาคมและสิงหาคม โดยคาดว่าผลผลิตน้ำตาลบริโภคจะอยู่ที่ประมาณ 602,200 ตันในเดือนกรกฎาคม และ 615,400 ตันในเดือนสิงหาคม ก่อนจะปรับลดลงเหลือ 500,800 ตันในเดือนกันยายน เพื่อรักษาเสถียรภาพด้านปริมาณและราคาน้ำตาล รัฐบาลได้กำหนดเป้าหมายให้รัฐวิสาหกิจในภาคอาหารดำเนินการรับซื้อน้ำตาลจากเกษตรกรในราคาขั้นต่ำต่อกิโลกรัมละ 14,500 รูเปียห์ พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณจำนวน 1.5 ล้านล้านรูเปียห์เพื่อรองรับมาตรการดังกล่าว ทั้งนี้ รายงาน Food Outlook ประจำเดือนมิถุนายน 2568 โดยองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) คาดการณ์ว่า อินโดนีเซียจะมีผลผลิตน้ำตาลรวมทั้งสิ้นประมาณ 2.6 ล้านตันในปี 2568 แม้จะยังตามหลังประเทศไทยซึ่งมีผลผลิตอยู่ที่ประมาณ 10 ล้านตัน แต่อินโดนีเซียยังคงมีผลผลิตมากกว่าฟิลิปปินส์และเวียดนาม ซึ่งผลิตได้ 1.8 ล้านตัน และ 1.1 ล้านตัน ตามลำดับ

เพื่อรองรับความต้องการบริโภคน้ำตาลภายในประเทศ รัฐบาลได้เร่งรัดเป้าหมายการบรรลุ “ความพอเพียงด้านน้ำตาลบริโภค” จากเดิมภายในปี 2571 ให้เร็วขึ้นเป็นภายในปี 2569 และกำหนดเป้าหมายการบรรลุ “ความพอเพียงด้านน้ำตาลอุตสาหกรรม” จากเดิมภายในปี 2573 ให้เร็วขึ้นเป็นภายในปี 2570 หรือไม่เกินปี 2571 โดยรัฐบาลจะดำเนินมาตรการหลัก ได้แก่ การฟื้นฟูพื้นที่เพาะปลูกอ้อยจำนวน 500,000 เฮกตาร์ ภายใต้โครงการ “Bongkar Ratan” อย่างต่อเนื่องภายในระยะเวลา 3 ปี ซึ่งคาดว่าจะช่วยเพิ่มผลผลิตอ้อยเฉลี่ยเป็น 15.5 ตันต่อเฮกตาร์ และเพิ่มอัตราน้ำตาล (rendemen) จากร้อยละ 7.29 เป็นอย่างน้อยร้อยละ 7.65 นอกจากนี้ รัฐบาลยังส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของเกษตรกรผ่านโครงการสินเชื่อธุรกิจขนาดย่อม (KUR) รูปแบบใหม่ ซึ่งเปิดโอกาสให้เกษตรกรสามารถขอวงเงินสินเชื่อได้สูงสุดถึง 500 ล้านรูเปียห์ โดยไม่รวมยอดหนี้สินสะสมเดิม ภายใต้อัตราดอกเบี้ยคงที่ร้อยละ 6 พร้อมทั้งจัดให้มีข้อตกลงการรับซื้อผลผลิตกับรัฐวิสาหกิจด้านอุตสาหกรรมน้ำตาล อาทิ PT Sinergi Gula Nusantara (SGN) หรือ SugarCo เพื่อสร้างความเชื่อมั่นด้านตลาดให้แก่เกษตรกรในระดับต้นน้ำ

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรฯ ยังได้ขับเคลื่อนการวิจัยและพัฒนาอ้อยพันธุ์ประสิทธิภาพสูง โดยเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2568 มีการรับรองพันธุ์ใหม่ ได้แก่ SGN 01 และ Panjalu 01 ซึ่งมีศักยภาพให้ผลผลิตมากกว่า 100–120 ตันต่อเฮกตาร์ และมีอัตราส่วน Rendemen สูงกว่า ร้อยละ 10 ของน้ำหนักรากอ้อย สำหรับพันธุ์ SGN 01 พัฒนาโดยบริษัท PT Sinergi Gula Nusantara (SGN) ขณะที่ พันธุ์ Panjalu 01 เป็นความร่วมมือระหว่างรัฐบาลท้องถิ่นเขต Kediri สถาบันวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (BRIN) และหน่วยงานด้านการเพาะพันธุ์ของกระทรวงเกษตรฯ ทั้งนี้ แม้อินโดนีเซียจะมีอ้อยพันธุ์ที่ได้รับการรับรองมากกว่า 117 สายพันธุ์ แต่การนำมาใช้ในภาคปฏิบัติยังอยู่ในระดับต่ำ โดยเกษตรกรส่วนใหญ่นิยมปลูกพันธุ์ Bululawang (BL) ซึ่งให้ผลผลิตเฉลี่ยเพียง 70 ตันต่อเฮกตาร์ และมีค่าอัตรา Rendemen อยู่ที่ร้อยละ 7 ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายความ

พอเพียงด้านน้ำตาลอย่างยั่งยืน อินโดนีเซียจำเป็นต้องเพิ่มผลผลิตน้ำตาลอีกอย่างน้อย 900,000 ตันภายในปี 2569 และ 5.6 ล้านตันภายในปี 2571 เพื่อลดสัดส่วนการนำเข้าที่ยังคงสูงถึงร้อยละ 69 ของความต้องการบริโภครวมระดับประเทศซึ่งอยู่ที่ 8.1 ล้านตันต่อปี

- **ข้อตกลงด้านภาษีนำเข้าอินโดนีเซีย-สหรัฐฯ ครบคลุมสินค้าเกษตร**

อินโดนีเซียนับเป็นหนึ่งในประเทศที่สามารถบรรลุข้อตกลงฉบับใหม่เกี่ยวกับภาษีนำเข้ากับสหรัฐอเมริกาได้สำเร็จ โดยประธานาธิบดี Prabowo Subianto ได้บรรลุข้อตกลงกับประธานาธิบดี Donald Trump แห่งสหรัฐอเมริกา ผ่านการหารือโดยตรง และภายหลังการเจรจาอย่างสร้างสรรค์ ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงร่วมกันในการปรับลดอัตราภาษีนำเข้า (Reciprocal tariffs) ของสหรัฐฯ ที่เรียกเก็บจากสินค้านำเข้าของอินโดนีเซีย จากเดิมร้อยละ 32 เหลือร้อยละ 19 ข้อตกลงดังกล่าวยังครอบคลุมถึงการยกเลิกมาตรการภาษีและอุปสรรคทางการค้าที่ไม่มีใช้ภาษี (Non-tariff barriers) สำหรับสินค้าส่งออกของสหรัฐฯ ไปยังอินโดนีเซียด้วย ขณะเดียวกัน รัฐบาลอินโดนีเซียได้ให้คำมั่นว่าจะดำเนินการจัดซื้อสินค้าจากสหรัฐฯ ซึ่งประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ด้านพลังงานมูลค่า 15,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สินค้าเกษตรมูลค่า 4,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และเครื่องบินโบอิงจำนวน 50 ลำ โดยส่วนใหญ่เป็นรุ่น 777 ในส่วนของภาคเกษตร นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเปิดเผยว่า อินโดนีเซียจะดำเนินการนำเข้าสินค้าเกษตรจากสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะข้าวสาลี ซึ่งเป็นสินค้าที่มีปริมาณนำเข้าสูงสุด ทั้งนี้ รมว. Amran เน้นย้ำว่า การนำเข้าดังกล่าวจะไม่กระทบต่อโครงการด้านความมั่นคงอาหารของประเทศ

ด้านนาย Bhima Yudhistira ผู้อำนวยการบริหารศูนย์ศึกษากฎหมายและเศรษฐกิจ (The Centre for Economic and Law Studies: Celios) ประเมินว่า ข้อตกลงภาษีนำเข้าฉบับใหม่นี้จะส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ อิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนอากาศยาน ธัญพืช และเภสัชภัณฑ์ นอกจากนี้ นาย Bhima ยังชี้ให้เห็นว่า การที่อินโดนีเซียยังคงต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 19 สำหรับการส่งออกไปยังสหรัฐฯ ขณะที่สินค้าสหรัฐฯ ได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า (0%) อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อดุลการค้าของอินโดนีเซียในระยะยาว ยิ่งไปกว่านั้น ข้อเสนอของรัฐบาลอินโดนีเซียในการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนด้านพลังงานประจำปี 2569 จำนวน 203.4 ล้านล้านรูเปียห์ อาจไม่เพียงพอต่อการจัดหาพลังงานและก๊าซธรรมชาติจากต่างประเทศ โดยจากการคำนวณของนาย Bhima อินโดนีเซียจำเป็นต้องใช้เงินลงทุนระหว่าง 300–320 ล้านล้านรูเปียห์ เพื่อรองรับความต้องการนำเข้าน้ำมันสำเร็จรูปและก๊าซปิโตรเลียมเหลว (Liquefied Petroleum Gas: LPG) ที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การพึ่งพาการนำเข้าน้ำมันและก๊าซธรรมชาติยังคงเป็นภาระทางการคลังของภาครัฐ ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อเสถียรภาพของงบประมาณแผ่นดิน ทั้งนี้ มีความกังวลว่า อินโดนีเซียอาจต้องจำใจจัดซื้อน้ำมันจากสหรัฐฯ ในราคาที่สูงกว่าราคาตลาด อันเป็นผลจากเงื่อนไขในข้อตกลงการค้า และหากรัฐบาลจำเป็นต้องจัดซื้อน้ำมันและก๊าซ LPG จากสหรัฐฯ ในราคาที่สูงกว่าราคาที่บริษัท Pertamina เคยจัดซื้อในตลาดโลก ก็จะทำให้รัฐบาลต้องเผชิญกับความท้าทายทางเศรษฐกิจอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

- **รมว.เกษตรอินโดนีเซียเดินทางขับเคลื่อนการผลิตและแปรรูปพืชเศรษฐกิจ หลังประสบความสำเร็จด้านข้าว**

เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2568 ในระหว่างการประชุมเชิงประสานงานการพัฒนาระดับภูมิภาค ไตรมาสที่ 2 ประจำปี 2568 ซึ่งจัดโดยรัฐบาลท้องถิ่น จ.ยogyakarta ภายใต้หัวข้อ การเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารผ่านการเปลี่ยนและเพิ่มประสิทธิภาพระบบคลังอาหาร นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ได้แถลงถึงแนวทาง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมแห่งชาติในระยะต่อไป โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมกระบวนการแปรรูปเชิงอุตสาหกรรม สำหรับสินค้าเกษตรประเภทพืชเศรษฐกิจ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ภาคเกษตรกรรมอินโดนีเซียอย่างยั่งยืน

ภายหลังจากประสบความสำเร็จในระดับประวัติศาสตร์ ด้วยปริมาณสต็อกข้าวแห่งชาติที่สูงถึง 4.2 ล้านตันรวม. Amran พิจารณาว่า ถึงเวลาแล้วที่อินโดนีเซียจะยกระดับจากประเทศผู้ส่งออกวัตถุดิบทางการเกษตรที่ยังไม่ผ่านการแปรรูปไปสู่การเป็นประเทศผู้ผลิตและส่งออกผลิตภัณฑ์เกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูงในระดับอุตสาหกรรม พร้อมเน้นย้ำว่ากระบวนการแปรรูปสินค้าเกษตรมิได้จำกัดอยู่เพียงการเพิ่มมูลค่าการส่งออกเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างงานใหม่ ส่งเสริมการเติบโตของอุตสาหกรรมระดับชุมชน และเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม รัฐบาลกลางได้จัดสรรงบประมาณเบื้องต้นจำนวน 40 ล้านล้านรูเปียห์ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปพืชเศรษฐกิจหลัก ได้แก่ มะพร้าว โกโก้ มะม่วงหิมพานต์ และกาแฟ โดยมีเป้าหมายเพิ่มมูลค่าการส่งออกจากระดับปัจจุบันที่ 20 ล้านล้านรูเปียห์ให้สูงขึ้นเป็น 2,000 ล้านล้านรูเปียห์ หากสามารถดำเนินการแปรรูปภายในประเทศได้อย่างเต็มศักยภาพ

นอกจากนี้ รมว. Amran เปิดเผยข้อมูลเชิงสถิติว่า ปัจจุบัน ภาคเกษตรกรรมมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ด้วยอัตราการเติบโตที่ร้อยละ 10.52 และยังสามารถรักษาเสถียรภาพของสต็อกอาหารแห่งชาติได้ท่ามกลางวิกฤตการณ์ทั่วโลก จากข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ระบุว่า ในปี 2567 ภาคเกษตรกรรมป่าไม้ และประมง ของ จ.ยอกยาการ์ตา มีอัตราการจ้างงานรวมกันอยู่ที่ร้อยละ 19.41 ของแรงงานทั้งหมด ซึ่งเป็นสัดส่วนสูงเป็นอันดับสองรองจากภาคการค้า ยิ่งสะท้อนให้เห็นว่าภาคเกษตรยังคงเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค และเป็นแหล่งรายได้สำคัญที่ยั่งยืนสำหรับครอบครัวในชนบทจำนวนมาก

รมว. Amran เน้นย้ำถึงความสำคัญของการเปลี่ยนผ่านสู่เกษตรกรรมสมัยใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง อาทิ การประยุกต์ใช้โดรนทางการเกษตร และเครื่องจักรปลูกพืชแบบอัตโนมัติ พร้อมทั้งกล่าวยกย่อง จ.ยอกยาการ์ตา ในฐานะแบบอย่างระดับชาติ (national role model) ในการพัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืนและมีนวัตกรรม

ข่าวด้านประมง

รัฐบาลอินโดนีเซียได้ออกกฎข้อบังคับ (PP) ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy – PIT) ซึ่งสาระสำคัญในกฎข้อบังคับ มาตรา 1 ว่าด้วยการทำประมงที่มีการควบคุมและทำประมง/จับสัตว์น้ำตามสัดส่วนเขตน่านน้ำในการทำประมงตามโควตาที่ได้รับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสภาพแวดล้อม ตลอดจนการกระจายการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างเท่าเทียมกัน โดยกำหนดเขตน่านน้ำในการทำประมงเป็น 6 โซน ได้แก่

- โซนที่ 1 เขตการจัดการประมงสาธารณรัฐอินโดนีเซีย WPPNRI 711 น่านน้ำช่องแคบการีมาตา และน่านน้ำนาตูนาเหนือ
- โซนที่ 2 WPPNRI 716 น่านน้ำสุลาเวสี และตอนเหนือของเกาะฮัลมาเฮรา และ WPPNRI 717 น่านน้ำอ่าวเซन्द्रาวิซิช และคาบมหาสมุทรแปซิฟิก และทะเลน้ำลึกมหาสมุทรแปซิฟิก
- โซนที่ 3 WPPNRI 715 น่านน้ำอ่าวโตมินิ ทะเลมาลุกู ทะเลฮัลมาเฮรา ทะเลเซรัม และอ่าวบิราว และ WPPNRI 718 น่านน้ำทะเลอารู ทะเลอาราฟูรา และทะเลติมอร์ในส่วนตะวันออก WPPNRI 714 น่านน้ำอ่าวโตโล และทะเลบันดา

- โซนที่ 4 WPPNRI 572 น่านน้ำมหาสมุทรอินเดียตอนตะวันตกของเกาะสุมาตรา และช่องแคบซุนดา และ WPPNRI 573 น่านน้ำมหาสมุทรอินเดีย ตอนใต้ของเกาะชวาจนถึงตอนใต้ของเกาะนูซาเต็งการา ทะเลชวา และทะเลติมอร์ตอนตะวันตก และทะเลน้ำลึกมหาสมุทรอินเดีย
- โซนที่ 5 WPPNRI 571 น่านน้ำช่องแคบมาลาคา และทะเลอันดามัน และ
- โซนที่ 6 WPPNRI 712 น่านน้ำทะเลชวา และ WPPNRI 713 น่านน้ำช่องแคบมาคาซาร์ อ่าวโบเน ทะเลฟลอเรส และทะเลบาห์ลี

กฎข้อบังคับ (PP) ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy – PIT) ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการประมงโดยรวมตามโควตาสัตว์น้ำที่จับได้ ซึ่งประธานาธิบดีอินโดนีเซียได้ลงนามในกฎข้อบังคับดังกล่าวแล้ว และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2566 ที่ผ่านมา โดยกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงยังคงจัดทำกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และสามารถนำไปปฏิบัติใช้ในเขตพื้นที่ทำการประมงของอินโดนีเซีย ได้แก่ โซน 1 โซน 2 โซน 3 และโซน 4 ตามลำดับ โควตาการทำประมงแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) โควตาชาวประมงพื้นบ้าน (<12 ไมล์ทะเล) 2) โควตาอุตสาหกรรม (> 12 ไมล์ทะเล) และ 3) โควตาดิจิทัลที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์ (ถ้า < 12 ไมล์ทะเล ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด และถ้า > 12 ไมล์ทะเล ต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง) นอกจากนี้ สำหรับชาวประมงขนาดเล็กที่มีเรือประมงขนาดระวางน้อยกว่า 5 ตัน กรอส จะได้รับผลประโยชน์หลายประการจากนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง อาทิ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการเก็บภาษี (Non-Tax State Revenue) และสามารถใช้อย่างไรก็ได้ทั้งโควตาอุตสาหกรรมและโควตาชาวประมงพื้นบ้าน

นอกจากนี้ ฝ่ายเกษตรฯ จากอาร์ตา ได้รวบรวมกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำประมงในน่านน้ำอินโดนีเซีย ภายใต้นโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง และได้ดำเนินการแปลเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ใช้ประโยชน์ ดังนี้

1. Regulation of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No.1/2023 concerning Procedures for Determining the Fish Production Value at the Time of Landing
2. Regulation of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No. 2/2023 concerning Requirements and Procedures of Tariff Imposition on Type on Non-Tax State Revenue that Apply to Ministry of Marine and Affairs and Fisheries which Originate from Utilization of Fisheries Resources
3. Government Regulation of The Republic of Indonesia No.11/2023 concerning Quota-Based Fishing
4. Regulations of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No.28/2023 concerning Regulations for Implementing Government Regulation Number 11 of 2023 concerning Quota-Based Fishing
5. Regulation of The Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No. 36 of 2023 concerning of Fishing Gear and Fishing Auxiliary Device Placement in Quota-Based Fishing Zone and Fisheries Management Area of the Republic Indonesia in Inland Water
6. Decree of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No. 187/2023 concerning Base Ports in Quota - Based Fishing Zones and Base Ports that Have Fulfilled Post- Production

Withdrawal Requirements (ประกาศใช้แทน Decree of the MMAF of the Republic of Indonesia No. 4/2023 และ No. 139/2023 concerning Fish Reference Price)

7. Decree of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No. 199/2023 concerning Fish Reference Price (ประกาศใช้แทน Decree of the MMAF of the Republic of Indonesia No. 21/2023 และ No. 140/2023 concerning Fish Reference Price)

ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา จะติดตามความคืบหน้าเกี่ยวกับการประกาศและมีผลบังคับใช้ของกฎกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมให้ทราบต่อไป

- **KKP ผลักดันการขยายตลาดส่งออกสินค้าประมงสู่เวียดนาม เกาหลีใต้ และแคนาดา**

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ประสบผลสำเร็จในการเพิ่มจำนวนหมายเลขรับรองการส่งออก (Approval Number) สำหรับหน่วยแปรรูปผลิตภัณฑ์ประมง (Fish Processing Units: UPI) ที่มีคุณสมบัติในการส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าสำคัญ ได้แก่ เวียดนาม เกาหลีใต้ และแคนาดา โดยมีจำนวนหน่วย UPI ที่ได้รับการอนุมัติเพิ่มเติม จำนวน 20 แห่งสำหรับตลาดเวียดนาม 8 แห่งสำหรับตลาดเกาหลีใต้ และอีก 6 แห่งสำหรับตลาดแคนาดา ความสำเร็จดังกล่าวสะท้อนถึงพัฒนาการเชิงนโยบายภายใต้การนำของนาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ที่มุ่งเน้นการยกระดับกลยุทธ์การส่งออกผ่านการกระจายความหลากหลายของสินค้าและตลาดปลายทาง อันเป็นการส่งเสริมการเติบโตของมูลค่าการส่งออก และเสริมสร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจในระดับชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม

การขยายจำนวน Approval Number ครั้งนี้เกิดขึ้นภายใต้กรอบข้อตกลงทวิภาคีว่าด้วยการยอมรับความเท่าเทียมของระบบควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ประมง ระหว่าง KKP กับหน่วยงานกำกับดูแลด้านมาตรฐานคุณภาพของทั้งสามประเทศ ซึ่งส่งผลให้ ณ ปัจจุบัน อินโดนีเซียมีจำนวน UPI ที่ได้รับการรับรองให้สามารถส่งออกไปยังเวียดนามรวมทั้งสิ้น 611 แห่ง เกาหลีใต้ 667 แห่ง และแคนาดา 337 แห่ง ในด้านยุทธศาสตร์การขยายตลาดอย่างยั่งยืน นาง Ishartini หัวหน้าสำนักงานมาตรฐานและความปลอดภัยผลิตภัณฑ์ประมง กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง เปิดเผยว่า มาตรการสำคัญที่อยู่ระหว่างการดำเนินงาน ได้แก่ การเสริมสร้างความร่วมมือแบบบูรณาการระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการประยุกต์ใช้ระบบการรับรองมาตรฐานคุณภาพในทุกกระดับของห่วงโซ่อุปทานผลิตภัณฑ์ประมง ทั้งหมด 9 ประเภท ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานสากล มาตรการดังกล่าวดำเนินการควบคู่ไปกับการตรวจสอบและการติดตามระบบคุณภาพ การเพิ่มศักยภาพของห้องปฏิบัติการทดสอบ ตลอดจนการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศด้านระบบมาตรฐานคุณภาพกับประเทศคู่ค้า

ทั้งนี้ รมว. Trenggono ได้เน้นย้ำอย่างต่อเนื่องถึงพันธกิจของกระทรวงฯ ในการกำกับดูแลมาตรฐานคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์จากภาคการประมง เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของอินโดนีเซียในตลาดการค้าโลก และเสริมสร้างการยอมรับในระดับนานาชาติต่อผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจทะเลและส่งเสริมความยั่งยืนของรายได้ในภาคการประมง

- **อินโดนีเซียเดินหน้าปฏิรูประบบการลงทุนและการอนุญาตด้านกิจการทะเลและประมง เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีน้ำเงินอย่างยั่งยืน**

อินโดนีเซียเดินหน้าขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีน้ำเงินอย่างยั่งยืน ด้วยการปฏิรูประบบการลงทุนและการอำนวยความสะดวกด้านการอนุญาตในภาคกิจการทะเลและประมง โดยใช้ประโยชน์จากศักยภาพทางทะเลที่มีอยู่อย่างมหาศาลครอบคลุมพื้นที่ทะเลกว่า 3.25 ล้านตารางกิโลเมตร ซึ่งอุดมด้วยทรัพยากรทางทะเล ตั้งแต่การประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ไปจนถึง

การท่องเที่ยวชายฝั่ง รัฐบาลได้ดำเนินมาตรการสำคัญเพื่อยกระดับความเชื่อมั่นของนักลงทุน โดยเฉพาะการปรับใช้ระบบการอนุญาตประกอบธุรกิจแบบประเมินความเสี่ยงผ่านระบบ Online Single Submission Risk-Based Approach: OSS-RBA รวมถึงการส่งเสริมความรู้ด้านการลงทุนในระดับท้องถิ่น เพื่อเพิ่มการเข้าถึงข้อมูลและลดความซับซ้อนด้านขั้นตอนทางธุรการ ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2568 มูลค่าการลงทุนในภาคกิจการทางทะเลและประมงของอินโดนีเซียสูงถึง 2.38 ล้านล้านรูเปียห์ ซึ่งสะท้อนถึงประสิทธิภาพของการประสานความร่วมมือระหว่างรัฐบาลส่วนกลางและระดับภูมิภาค โดยกลไกการปฏิรูปเหล่านี้ช่วยลดอุปสรรคด้านระบบราชการ เพิ่มความชัดเจนทางกฎหมาย และส่งเสริมการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้กรอบกฎหมายที่ส่งเสริมความยั่งยืน ความโปร่งใส และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ผลจากแนวทางปฏิรูปดังกล่าวยังสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพทางการเงิน โดยในปี 2567 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงสามารถจัดเก็บรายได้รัฐที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tax State Revenue: PNBPN) ได้มากกว่า 2.2 ล้านล้านรูเปียห์ ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนาระบบข้อมูลและการให้บริการสาธารณะผ่านช่องทางดิจิทัล เพื่อสนับสนุนระบบนิเวศการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ เข้าถึงได้ และสอดคล้องกับแนวทางการกำกับดูแลสมัยใหม่ ด้วยความร่วมมืออย่างต่อเนื่องจากภาคส่วนต่าง ๆ อินโดนีเซียตั้งเป้าหมายที่จะบรรลุความสมดุลระหว่างการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน การเสริมสร้างศักยภาพชุมชน และการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างระบบเศรษฐกิจทางทะเลที่มีความเป็นธรรม ครอบคลุม และสามารถส่งต่อได้อย่างยั่งยืนสู่คนรุ่นถัดไป ซึ่งสะท้อนถึงพันธกิจของประเทศในการเป็นผู้นำระดับภูมิภาคด้านเศรษฐกิจสีน้ำเงินที่เข้มแข็งและยั่งยืน

- **มุ่งสู่การพึ่งพาตนเองด้านการผลิตเกลือภายในปี 2570 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ร่วมมือพัฒนา ศูนย์อุตสาหกรรมเกลือแห่งชาติ**

เพื่อบรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่พึ่งพาตนเองด้านการผลิตเกลือภายในปี 2570 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (Ministry of Marine Affairs and Fisheries: KKP) ได้ริเริ่มความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ใน 3 ด้านหลัก เพื่อพัฒนา “ศูนย์อุตสาหกรรมเกลือแห่งชาติ” (National Salt Industry Center: K-SIGN) ในเขต Rote Ndao จ.นูซาเต็งการาตะวันออก ความร่วมมือดังกล่าวประกอบด้วยการลงทุนในบันทึกความเข้าใจร่วมกับรัฐบาลท้องถิ่น Rote Ndao สำนักงานที่ดินในพื้นที่ และบริษัท PT PLN (Persero) หน่วยงานประจำภูมิภาคนูซาเต็งการาตะวันออก โดยครอบคลุมข้อตกลงด้านการรับรองกรรมสิทธิ์ในที่ดิน และสัญญาจัดหาไฟฟ้า เพื่อสนับสนุนการพัฒนาและการดำเนินงานของ K-SIGN อย่างเป็นรูปธรรม

นาย Koswara อธิบดีกรมการจัดการพื้นที่ทางทะเล (Directorate General of Marine Spatial Management) เปิดเผยว่า ความร่วมมือในครั้งนี้ไม่ใช่เพียงการลงทุนในเอกสารเท่านั้น หากแต่เป็นก้าวสำคัญสู่การเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเองของอินโดนีเซียในด้านการผลิตเกลือ โดยศูนย์อุตสาหกรรมเกลือแห่งชาติดังกล่าวจะถูกพัฒนาให้เป็นรากฐานของอุตสาหกรรมเกลือสมัยใหม่ที่มีความยั่งยืน และสามารถบูรณาการตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำภายในระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2568–2573) ความร่วมมือดังกล่าวครอบคลุมการดำเนินการด้านกฎหมายเกี่ยวกับที่ดิน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านไฟฟ้าที่เชื่อถือได้ และการวางแผนเพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนในระยะยาว ทั้งนี้ การรับรองกรรมสิทธิ์ในที่ดินจะเน้นการสำรวจและบริหารจัดการพื้นที่ของรัฐอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ขณะที่บริษัท PT PLN จะสนับสนุนการจัดหาไฟฟ้าในพื้นที่ที่ไม่ได้อยู่ในเขตอนุรักษ์ เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ

การดำเนินการพัฒนาในเขต Rote Ndao จ.นุซาเต็งการาตะวันออก จะถูกยกระดับให้เป็นโครงการต้นแบบระดับชาติ เพื่อส่งเสริมความมั่นคงด้านอาหารและการเติบโตทางเศรษฐกิจในพื้นที่ชายฝั่งทะเล โดยมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมเกลือที่บูรณาการ และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นศูนย์กลาง ผ่านการจัดสรรพื้นที่ใช้งานอย่างเหมาะสม การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกร และการรับประกันการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพผ่านระบบติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ การพัฒนาโครงการศูนย์อุตสาหกรรมเกลือแห่งชาติดังกล่าวสอดคล้องกับข้อบังคับประธานาธิบดี หมายเลข 17 ปี 2025 ว่าด้วยการเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมเกลือแห่งชาติ ซึ่งเป็นกรอบนโยบายสำคัญในการผลักดันให้อินโดนีเซียสามารถพึ่งพาตนเองด้านการผลิตเกลือได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนในอนาคต

ข่าวด้านปศุสัตว์

- **กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียยกระดับบริการสุขภาพสัตว์ด้วยระบบดิจิทัล เสริมสร้างธรรมาภิบาลและความมั่นคงด้านอาหาร**

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย โดยสำนักสัตวแพทยใหญ่เมืองวาเตส (BBV Wates) ยังคงมุ่งมั่นและผลักดันการยกระดับการให้บริการสาธารณะให้มีความรวดเร็ว โปร่งใส และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย โดยหนึ่งในความริเริ่มสำคัญคือการเปิดตัวระบบบริการดิจิทัล ซึ่งมีบทบาทสนับสนุนการเฝ้าระวังและตอบสนองต่อโรคสัตว์ในเชิงรุกได้อย่างทันทั่วถึง อันถือเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างระบบเตือนภัยล่วงหน้า และขับเคลื่อนความมั่นคงด้านอาหารระดับชาติ

ระบบดิจิทัลใหม่ดังกล่าวประกอบด้วยระบบ SiDARA (Laboratory Information and Analysis System) และระบบ SIAP-PAK (Animal Disease Information and Mapping System) ที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อรองรับการเข้าถึงข้อมูลผลการตรวจวิเคราะห์จากห้องปฏิบัติการในพื้นที่ต่าง ๆ ผ่านระบบออนไลน์และเรียลไทม์ โดย Dr. Hendra Wibawa หัวหน้าสำนัก BBV Wates ระบุว่า ระบบดิจิทัลดังกล่าวช่วยให้การติดตามสถานการณ์สุขภาพสัตว์มีความแม่นยำและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังยกระดับความพร้อมในการรับมือกับความเสี่ยงของการระบาดของโรคสัตว์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในโอกาสเดียวกัน นาย Mohammad Arief Cahyono หัวหน้าสำนักสื่อสารและบริการข้อมูล ได้กล่าวระหว่างพิธีเปิดการประชุม Public Consultation Forum เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2568 ว่า นวัตกรรมด้านดิจิทัลถือเป็นการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และเวทีดังกล่าวยังเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่าง BBV Wates กับประชาชนอย่างมีพลวัต ในครั้งนี้ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินอินโดนีเซีย ประจำเมือง Yogyakarta ได้ให้การรับรองแนวทางการให้บริการดิจิทัลว่าเป็นหัวใจของการสร้างความโปร่งใสและยกระดับประสิทธิภาพในการบริหารงานภาครัฐ โดยนาย Muhammad Rifki Taufikurrahman ผู้ช่วยด้านการตรวจสอบรายงาน เน้นย้ำว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการให้บริการสาธารณะควรได้รับการกำหนดให้เป็นวาระสำคัญในการเสริมสร้างธรรมาภิบาล พร้อมระบุ ข้อมูลควรสามารถเข้าถึงได้สะดวก ทั้งในรูปแบบดั้งเดิมและดิจิทัล ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของบริการสาธารณะที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมปัจจุบัน

เวทีดังกล่าวยังเป็นโอกาสสำคัญในการส่งเสริมธรรมาภิบาลและความซื่อตรงในระบบบริการสาธารณะ โดย BBV Wates ได้เผยแพร่ผลการสำรวจการประเมินความซื่อตรง (SPI) ที่จัดทำโดย คณะกรรมการปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (KPK) พร้อมทั้งได้มีการลงนามในปฏิญญาความโปร่งใส เพื่อแสดงเจตนารมณ์ในการบริหารงานด้วยความโปร่งใสและมีความเป็นมืออาชีพ นอกจากนี้ BBV Wates ยังได้นำเสนอผลการสำรวจความพึงพอใจของประชาชน (SKM) ประจำปีไตรมาสที่ 2 ปี

2568 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.775 จาก 4.00 จัดอยู่ในระดับ “ดีมาก” สะท้อนถึงระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานอย่างชัดเจน ในโอกาสเดียวกัน BBV Wates ได้มอบประกาศเกียรติคุณแก่พันธมิตรที่มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการให้บริการด้านสุขภาพสัตว์ ได้แก่ สำนักงานปศุสัตว์เขต Trenggalek สำนักงานเกษตรและอาหารเขต กุลงโปรโก และบริษัท PT Dagsap Endura Eatore กระทรวงเกษตรฯ เน้นย้ำว่า การพัฒนาบริการสาธารณะด้านสุขภาพสัตว์ไม่อาจพึ่งพาเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียวเท่านั้น หากยังต้องอาศัยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดจากทุกภาคส่วน เพื่อคุ้มครองเกษตรกร และเสริมสร้างหลักประกันความมั่นคงด้านอาหารที่ยั่งยืนจากภาคปศุสัตว์

ทั้งนี้ สามารถอ่านรายละเอียดความเคลื่อนไหวด้านการเกษตรในสารานุกรมอินโดนีเซีย เป็นประจำทุกเดือนได้ทาง https://www.opsmoac.go.th/jakarta-news-news_trans

6. เรื่องอื่นๆ (การดำเนินงานของฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา)

❖ การประชุม

- เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2568 ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา โดย น.ส.สุตปราณี ไลออน อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายเกษตร) ได้เข้าร่วมประชุมหารือกับคณะผู้แทนสำนักยุทธศาสตร์การค้าและผู้แทนจาก Bolliger & Company (Thailand) Ltd. ซึ่งเดินทางมาขอหารือและสัมภาษณ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมและนโยบายด้านน้ำมันปาล์มของอินโดนีเซีย โดย อทป. (ฝ่ายเกษตร) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ๑) บทบาท การกิจ และการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในอินโดนีเซีย ๒) ความท้าทายและอุปสรรคในด้านการผลิตและแปรรูป และการส่งเสริมและสนับสนุนการเพาะปลูกและการผลิตปาล์มน้ำมันในอินโดนีเซีย ๓) ศักยภาพและความพร้อมของผู้ประกอบการไทยและอินโดนีเซียในภาคอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม ๔) ความพร้อม โอกาส และความท้าทายของภาคเอกชนและเกษตรกรในอินโดนีเซียในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต เช่น การนำมาตรฐานสากลด้านความยั่งยืนในการผลิตและจำหน่ายน้ำมันปาล์มมาใช้ และการเตรียมความพร้อมต่อการบังคับใช้ระเบียบของสหภาพยุโรปว่าด้วยการไม่ตัดไม้ทำลายป่า (EU Deforestation Regulation – EUDR) รวมทั้ง ๕) จุดแข็งและจุดอ่อนของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม และโอกาสและข้อจำกัดในการสร้างเสถียรภาพและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับการผลิตน้ำมันปาล์ม ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้จากการหารือดังกล่าวจะนำไปใช้ในการดำเนินการจัดทำนโยบายเชิงข้อเสนอแนะเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพและเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันของไทย ทั้งในการขยายโอกาสทางการตลาด และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านการค้าของผลิตภัณฑ์ปาล์มน้ำมันของไทยทั้งในตลาดภายในประเทศและต่างประเทศต่อไป

- เมื่อวันที่ 15 ก.ค.68 ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา โดย น.ส.สุตปราณี ไลออน อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายเกษตร) ได้เข้าร่วมการประชุมเตรียมการฝ่ายไทยสำหรับการประชุมคณะทำงานร่วมด้านการเกษตร ระหว่างไทย-ฟิลิปปินส์ ครั้งที่ 3 (The 3rd Joint Agricultural Working Group (JAWG) Meeting between Thailand and Philippines) ผ่านการประชุมระบบออนไลน์ โดยมีนายถาวร ทนใจ รองปลัดกระทรวงเกษตรฯ เป็นประธานการประชุม โดยในการประชุมประธานฯ ได้แจ้งผลการประชุมคณะทำงานร่วมด้านการเกษตร ไทย-ฟิลิปปินส์ ครั้งที่ 2 รวมถึง องค์ประกอบคณะผู้แทนไทย และ กำหนดการประชุมและการศึกษาดูงานด้านการเกษตรและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ณ จังหวัดสมุทรสงคราม นอกจากนี้ ยังได้พิจารณาข้อมูล Market Access การจัดทำร่างข้อตกลงการดำเนินการ (Implementing Arrangement: IAs) และร่างพิธีสารเพื่อแก้ไข MOU ด้าน

การเกษตรระหว่างไทย-ฟิลิปปินส์ รวมทั้ง ชักซ้อมความเข้าใจในการเตรียมข้อมูลในการนำเสนอโครงการความร่วมมือด้านการเกษตรฯ ครั้งที่ 3 กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กรมพัฒนาที่ดิน กรมชลประทาน กรมส่งเสริมการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ กรมวิชาการเกษตร กรมการข้าว กรมฝนหลวงฯ กรมส่งเสริมสหกรณ์ และสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เป็นต้น

- เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2568 ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา โดย น.ส.สุดปราณี โลออน อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายเกษตร) ได้เข้าร่วมการประชุมคณะทำงานร่วมด้านการเกษตร ระหว่างไทย-ฟิลิปปินส์ ครั้งที่ 3 (the 3rd Joint Agricultural Working Group (JAWG) Meeting between Thailand and Philippines) ผ่านการประชุมทางไกลออนไลน์ โดยมีนายถาวร ทนใจ รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และ Mr. Noel A. Padre เป็นประธานร่วมในการประชุม โดยในการประชุมหัวหน้าคณะผู้แทนทั้งสองฝ่ายได้กล่าวเปิดการประชุม และได้รายงานผลการประชุมและผลการดำเนินโครงการจากการประชุม JAWG ครั้งที่ 2 รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลเรื่องนโยบายและกฎระเบียบด้านการเกษตรระหว่างกัน นอกจากนี้ ทั้งสองฝ่ายยังได้นำเสนอโครงการความร่วมมือด้านการเกษตร ระหว่างไทย-ฟิลิปปินส์ อาทิ โครงการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติการด้านฝนเทียมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การอนุรักษ์ดินและน้ำและการผลิตนม เป็นต้น โดยทั้งสองฝ่ายยังได้หารือสถานะความก้าวหน้าในการจัดทำข้อตกลง (Implementing Arrangements: IAs) และ MOU ระหว่างไทย-ฟิลิปปินส์ รวมทั้ง ประเด็นคงค้างของการเปิดตลาดสินค้าเกษตร ชนิดใหม่ อาทิ เนื้อสัตว์ปีก เนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์ และลำไยสด เป็นต้น ซึ่งการประชุมครั้งนี้จะช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือทางวิชาการด้านการเกษตร และเป็นการผลักดันและขยายการค้าสินค้าเกษตรและอาหารระหว่างไทยและฟิลิปปินส์ต่อไป

- เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2568 ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา นางสาวสุดปราณี โลออน อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายเกษตร) ได้เข้าร่วมพิธีเปิดงาน Thailand Pavilion ในงาน INAGRITTECH 2025 ณ ศูนย์แสดงสินค้า JIExpo Kemayoran กรุงจาการ์ตา โดยมีนายประพันธ์ ดิษยทัต เอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา เป็นประธานในการเปิดงาน ร่วมด้วย Dr. Ir. Agung Prabowo หัวหน้าศูนย์วิจัยและพัฒนาเครื่องจักรกลการเกษตรแห่งชาติ นางหทัยชนก สีวะรา ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงจาการ์ตา และตัวแทนจากภาคธุรกิจเครื่องจักรกลการเกษตรชั้นนำของไทย ร่วมเปิดงานดังกล่าว งาน INAGRITTECH 2025 จัดขึ้นระหว่างวันที่ 29-31 กรกฎาคม 2568 และถือเป็นงานแสดงสินค้าเครื่องจักรกลการเกษตรและเทคโนโลยีทางการเกษตรระดับนานาชาติที่ใหญ่ที่สุดของอินโดนีเซีย มีผู้เข้าร่วมแสดงสินค้ามากกว่า 400 ราย และดึงดูดผู้เข้าชมงานจากอุตสาหกรรมเกษตรกว่า 25,000 ราย ภายในพื้นที่จัดแสดงกว่า 15,000 ตารางเมตร

ทั้งนี้ บริษัทไทยที่เข้าร่วมประกอบด้วยบริษัท Aroonkrit Supplier Co. Ltd., Chokchai Agricultural Machinery, Chonburi Mungtong Co. Ltd., Detchai Rubber Co. Ltd., KSP Equipments, Kanok Product, Progress Electronic, Siam Implement, Srimek Corporation, Thai Achitech, Thai-A และ Thaiseng Agriculture Company การเข้าร่วมงานของผู้ประกอบการไทยในครั้งนี้แสดงถึงความมุ่งมั่นของประเทศไทยในการส่งเสริม นวัตกรรมทางการเกษตร อย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ ผ่านความร่วมมือระดับนานาชาติ โดยคาดหวังว่าจะช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการค้า การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการเติบโตทางธุรกิจภาคเกษตรกรรมของอาเซียน

- เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2568 ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา โดย นางสาวสุดปราณี โลออน อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายเกษตร) ได้เข้าเยี่ยมคารวะ นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง สาธารณรัฐ

อินโดนีเซีย และหารือกับเจ้าหน้าที่ระดับสูง ณ สำนักงาน MMAF กรุงเทพมหานคร โดยมีนายประพันธ์ ดิษยทัต เอกอัครราชทูต ณ กรุงเทพมหานคร สาธารณรัฐอินโดนีเซีย เป็นหัวหน้าคณะฝ่ายไทย

ทั้งนี้ การเยี่ยมคารวะและหารือครั้งนี้มุ่งเน้นการแสวงหาแนวทางการร่วมมือระหว่างไทยและอินโดนีเซียในด้านการประมงอย่างยั่งยืน โดยรัฐมนตรีฝ่ายอินโดนีเซียได้แสดงความยินดีต่อโอกาสความร่วมมือดังกล่าว โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของไทยในด้านการลงทุนในธุรกิจเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการประมงตามระบบโควตา อนึ่ง ความร่วมมือครั้งนี้คาดว่าจะมีก้าวสำคัญในการส่งเสริมความมั่นคงด้านอาหาร การพัฒนาเศรษฐกิจสีน้ำเงิน (Blue Economy) และการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลในภูมิภาคอย่างยั่งยืนในอนาคต

❖ การแก้ไขปัญหา

❖ การประสานงาน ติดตามความก้าวหน้าการเปิดตลาด และความร่วมมือต่างๆ

- ฝ่ายเกษตรฯ ประจำกรุงเทพมหานคร ได้รับการประสานจากสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร (สคต.) ว่ามีรายงานข่าวเกี่ยวกับแนวโน้มที่รัฐบาลอินโดนีเซียจะเริ่มดำเนินการห้ามนำเข้าหรือกำหนดโควตา/อัตราภาษีนำเข้าสินค้ามันสำปะหลัง ซึ่งรวมถึงผลิตภัณฑ์แปรรูปมันสำปะหลังด้วย ในประเด็นนี้ สคต. ได้ขอความร่วมมือจากฝ่ายเกษตรฯ จากกรุงเทพฯ เพื่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานการณ์ดังกล่าว โดยฝ่ายเกษตรฯ ได้ดำเนินการประสานกับ Directorate General of Food Crops ซึ่งได้ให้ข้อมูลว่า อินโดนีเซียอยู่ระหว่างการศึกษาระเบียบที่เกี่ยวข้อกับปริมาณการนำเข้ามันสำปะหลังชนิดแปรรูป (แปรรูปมันสำปะหลัง) ที่เพิ่มขึ้นอย่างมากในปี พ.ศ. 2567 ตลอดจนสถานการณ์ราคามันสำปะหลังในประเทศที่อยู่ในระดับต่ำ ณ ระดับเกษตรกร ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวยังอยู่ระหว่างขั้นตอนการพิจารณาภายใน และยังไม่มีการสรุปอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับมาตรการจำกัดการนำเข้าแปรรูปมันสำปะหลังที่วางแผนไว้ จึงยังไม่สามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่า รัฐบาลอินโดนีเซียจะดำเนินการในลักษณะใดและเมื่อใด

- ฝ่ายเกษตรฯ จากกรุงเทพฯ สํารวจตลาดสินค้าสัตว์น้ำ Kedonganan จังหวัดบาห์ลี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระบบการดำเนินงานของตลาดสินค้าสัตว์น้ำระดับชุมชน วิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทานจากประมงพื้นบ้าน และบทบาทของตลาดต่อเศรษฐกิจพื้นที่ชายฝั่ง ตลาดแห่งนี้ตั้งอยู่บริเวณชายหาดย่านจิมบารัน เอื้อต่อการขนถ่ายสัตว์น้ำจากเรือประมงพื้นบ้านขึ้นสู่ฝั่งโดยตรง มีสินค้าสัตว์น้ำหลากหลาย เช่น ปลาทูน่า ปลากระพงแดง ปลากระพงดำ ปลากระพงขาว ปลาหมึก กุ้ง ปู หอย และกุ้งมังกร

นอกจากบทบาทด้านการค้า ตลาด Kedonganan ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิตชาวประมงพื้นบ้านอย่างใกล้ชิด ราคาสินค้าสัตว์น้ำในวันสำรวจ ได้แก่ ปลากระพงดำ/แดง 60,000 รูเปียห์ ปลากระพงขาว 75,000 รูเปียห์ ปลาหมึกสด 70,000 รูเปียห์ ปลาหมึกแห้ง/ปลาตาบเงิน 50,000 รูเปียห์ หอยกาบ 50,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ผลการศึกษาสะท้อนถึงความสำคัญของตลาดท้องถิ่นต่อเศรษฐกิจชุมชน และศักยภาพในการสนับสนุนการประมงพื้นบ้านอย่างยั่งยืนในบริบทของอินโดนีเซีย

- ฝ่ายเกษตรฯ จากกรุงเทพฯ ได้เข้าพบหารือกับนาง Rai Sumarni หัวหน้ากองส่งเสริมและบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สำนักงานประมงและความมั่นคงทางอาหาร (DPKP) เมืองเดนปาซาร์ จังหวัดบาห์ลี สำนักงาน DPKP เป็นหน่วยงานสำคัญในการกำหนดนโยบายการประมง การส่งเสริมชุมชนประมง และการบูรณาการความร่วมมือในระดับ

ต่างๆ เพื่อความมั่นคงด้านอาหารและการอนุรักษ์ทรัพยากรทะเลของภูมิภาค การดำเนินการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในบาสลืออยู่ภายใต้กฎหมายและระเบียบของรัฐ เช่น กฎกระทรวงว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงกุ้งมังกร (ปี 2024) แนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพการเพาะเลี้ยง และกฎหมายการประมงฉบับปรับปรุง

ในโอกาสเดียวกัน ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้ศึกษาดูงานการเพาะเลี้ยงกุ้งมังกรและปลากะพง ณ เกาะ Serangan โดยเน้นการสำรวจเทคนิคอนุบาลสัตว์น้ำ การจัดการอาหาร คุณภาพน้ำ และขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว พบว่าชาวประมงท้องถิ่นรวมกลุ่มจัดตั้งฟาร์มกระชังลอยน้ำบริเวณชายฝั่ง โดย 1 แฟ้มประมาณ 20 กระชัง ขนาด 3 x 3 เมตร พันธุ์กุ้งมังกรที่นิยมเพาะเลี้ยงคือ กุ้งมังกรทราย (Panulirus homarus) เนื่องจากมีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ โดยมีราคาจำหน่ายเฉลี่ย 400,000 รูเปียห์/กก. ส่วนปลากะพงขายได้เมื่อโตตั้งแต่ 600 กรัมขึ้นไป ในราคาเฉลี่ย 110,000 รูเปียห์/กก.

ทั้งนี้ สำนักงาน DPKP เปิดเผยว่า เมืองเดนปาซาร์มีความต้องการโปรตีนจากปลาสูงถึง 8 ตัน/วัน แต่ผลิตได้เพียง 4 ตัน โดยมาจากประมงธรรมชาติ 3 ตัน และเพาะเลี้ยง 1 ตัน แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตผ่านเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงที่ทันสมัย เพื่อเสริมศักยภาพภาคประมงของชุมชนในระยะยั่งยืน

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับการประสานจากผู้ประกอบการไทยแจ้งว่า การดำเนินการกรอกข้อมูลในระบบการแจ้งเตือนล่วงหน้า (Prior Notice) สำหรับสินค้ามันสำปะหลัง พบปัญหาไม่สามารถกรอกตัวเลขในช่อง “Input Commodity” ระบุหมายเลขใบรับรองผลการวิเคราะห์ (Certificate of Analysis: COA) ได้ เกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์สอบถามว่า ควรดำเนินการอย่างไรต่อไป หรือจำเป็นต้องรอให้ระบบเปิดให้สามารถกรอกข้อมูลดังกล่าวได้ในภายหลังหรือไม่

ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้ประสานสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่หน่วยงาน IQA ซึ่งได้รับแจ้งว่า มันสำปะหลังไม่ได้อยู่ในกลุ่มรายการสินค้าอาหารสดที่มีแหล่งกำเนิดจากพืช (Fresh Food of Plant Origin: FFPO) จำนวน 9 รายการ ที่อยู่ภายใต้ข้อกำหนด FFPO ของทางการอินโดนีเซีย ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องกรอกข้อมูลหมายเลข COA ในระบบดังกล่าว

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้เข้าพบหารือกับนาย Wim Alfian ผู้บริหารสถานประกอบการผ้าทอแบรนด์ “Tenun Imam” จังหวัดบาห์ลี เพื่อศึกษากระบวนการผลิตผ้าทอมือ มาตรการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ และสำรวจโอกาสความร่วมมือด้านเทคนิค โดยเฉพาะการพัฒนาสิ่งทอยั่งยืนและการใช้พืชให้สีธรรมชาติเข้าสู่ห่วงโซ่คุณค่าการผลิต “Tenun Imam” ก่อตั้งโดย นาย Imam Budijono ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีสิ่งทออินโดนีเซีย เริ่มกิจการในปี 2532 โดยใช้เครื่องทอผ้าแบบดั้งเดิม (ATBM) และในปี 2552 เริ่มพัฒนาผ้าไหมจากสีย้อมธรรมชาติ ซึ่งได้รับรางวัลสูงสุด TOP AWARD จากสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ ในงาน ASEAN Silk Fabric Competition 2009 ณ กรุงเทพมหานคร

ปัจจุบัน แบรนด์ “Tenun Imam” บริหารโดยบุตรชายนาย Wim Alfian ซึ่งเน้นการพัฒนาลวดลายร่วมสมัย เช่น ลายชนนก ที่เป็นเอกลักษณ์ของแบรนด์ การผลิตผ้าพันคอแต่ละผืนใช้เวลาตั้งแต่ 1 สัปดาห์ถึง 1 เดือน ขึ้นอยู่กับความซับซ้อนของลวดลาย โดยใช้วัตถุดิบหลักคือ ไหมบ้าน (Bombyx mori) และไหมป่า (Tussah, Eri, Muga) ซึ่งมีคุณลักษณะเฉพาะด้านสีและพื้นผิว ผลิตภัณฑ์มีราคาจำหน่ายระหว่าง 500,000 – 5,000,000 รูเปียห์ (ประมาณ 1,000 – 10,000 บาท) ยอดขายเฉลี่ย 20 – 30 ชิ้นต่อเดือน คิดเป็นมูลค่าราว 200 ล้านบาท (ประมาณ 400,000 บาท) แบรนด์ “Tenun Imam” ยังมีบทบาทสำคัญในการอนุรักษ์มรดกหัตถกรรมท้องถิ่น ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของช่างฝีมือในชุมชน ถ่ายทอดองค์ความรู้สู่คนรุ่นใหม่ และสนับสนุนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อความยั่งยืนของอุตสาหกรรมสิ่งทอพื้นเมืองในระยะยาว

● ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้เข้าร่วมงานเทศกาล “Grow with Nature Festival 2025” ซึ่งจัดขึ้น ณ นาขั้นบันได หมู่บ้าน Jatiluwih เมือง Tabanan จังหวัดบาหลี พื้นที่ดังกล่าวเป็นภูมิทัศน์วัฒนธรรมที่ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกโดย UNESCO และมีเอกลักษณ์ด้านระบบชลประทานดั้งเดิม Subak ซึ่งสะท้อนการบูรณาการอย่างกลมกลืนระหว่างเกษตรกรรม ศาสนา และวัฒนธรรม เทศกาลดังกล่าวจัดขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองวิถีชีวิตเกษตรพื้นถิ่น พร้อมทั้งส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมชาว บาหลี ภายในงานประกอบด้วยกิจกรรมทางวัฒนธรรมและการเกษตร อาทิ การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง แพนช์โชว์ชุดเทพี Dewi Sri (เทพีแห่งข้าวและความอุดมสมบูรณ์ในศาสนาฮินดู) การแสดงพญานกอินทรี Jatayu รวมถึงนิทรรศการและบูธ จำหน่ายสินค้าหัตถกรรมจากชุมชน

วัตถุประสงค์หลักของการเข้าร่วมงาน คือ เพื่อศึกษารูปแบบการใช้มรดกเกษตรกรรมเชิงนิเวศเป็นเครื่องมือส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการพัฒนาชนบทอย่างยั่งยืน รวมถึงการศึกษาบทบาทของชุมชนในการขับเคลื่อนกิจกรรม ทางเกษตรและวัฒนธรรมร่วมกัน

● ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับหนังสือจากกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย เลขที่ 16012/PI500/F5/07/2025 ลงวันที่ 16 กรกฎาคม 2568 แจ้งยืนยันการได้รับเอกสารของสหกรณ์โคนมวัง น้ำเย็น จำกัด (EST. 268) เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ อยู่ระหว่างรอดำเนินการขั้นตอน Desk Review ตามลำดับ เนื่องจากยังมี เอกสารจำนวนมากจากหลายประเทศที่อยู่ระหว่างรอการประเมิน ซึ่งจะแจ้งให้ทราบต่อไป ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ขอความอนุเคราะห์กรมปศุสัตว์ในการประสานไปยังสหกรณ์โคนมวังน้ำเย็น จำกัด (EST. 268) เพื่อทราบ ทั้งนี้ ได้นำเรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อทราบด้วยแล้ว

● ฝ่ายเกษตรฯ ประจำกรุงจาการ์ตา ได้รับการประสานจากกรมวิชาการเกษตร (DOA) แจ้งได้รับหนังสือจาก ห้องปฏิบัติการเอกชนของไทยรายใหม่ (จำนวน 1 ราย) ซึ่งประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนเป็นห้องปฏิบัติการตรวจสอบความ ปลอดภัยจากแหล่งผลิตพืชอาหารสดของไทย (FFPO) ในกรณีดังกล่าว DOA สอบถามว่า ห้องปฏิบัติการรายใหม่สามารถ ดำเนินการยื่นเอกสารขอขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการตรวจสอบความปลอดภัยอาหาร (Application for Registration for Food Safety Testing Laboratory) ผ่าน DOA ได้ทันที ณ ปัจจุบัน หรือจำเป็นต้องรอจนถึงรอบการดำเนินการขอต่ออายุ การขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการกับทางการอินโดนีเซียในปี 2570

ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตาได้ประสานไปยัง IQA ซึ่งได้แจ้งว่า สำหรับกรณีห้องปฏิบัติการรายใหม่จะสามารถ ดำเนินการขึ้นทะเบียนได้ในช่วงเวลาที่สุดคล้อยกับกำหนดการขอต่ออายุการขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการอินโดนีเซียในปี 2570 เท่านั้น

● ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้รับหนังสือจากกรมปศุสัตว์ (DLD) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แจ้งความคืบหน้า เกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียนสถานประกอบการของไทย จำนวน 2 แห่ง เพื่อขอส่งออกสินค้าสัตว์ปีกจากไทยไปยังฟิลิปปินส์ ขณะนี้ สำนักการปศุสัตว์แห่งฟิลิปปินส์ (Bureau of Animal Industry: BAI) กระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ ได้ให้ความเห็นชอบ ต่อร่างใบรับรองสุขภาพสัตว์ (Veterinary Health Certificate :VHC) ฉบับล่าสุด ซึ่ง DLD ได้ปรับแก้ไขตามข้อคิดเห็นที่ BAI ได้แจ้งไว้เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2568

● ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้ประสานกรมปศุสัตว์ (DLD) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อนำส่งเอกสารและข้อมูล Annex ฉบับล่าสุด เพื่อใช้ประกอบการกรอกข้อมูลสำหรับการขึ้นทะเบียนสถานประกอบการรายใหม่ของผู้ประกอบการไทยที่ ประสงค์จะส่งออกไก่พื้นเมืองจากประเทศไทยไปยังสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

❖ การดำเนินงานอื่น

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา จัดทำรายงานแบบผลการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติงาน (M1) และรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2568 (M2) ประจำเดือนมิถุนายน 2568
- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา จัดทำรายงานสถานการณ์สินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนมิถุนายน 2568
- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา จัดทำรายงานภาวะความเคลื่อนไหวทางด้านการเกษตรปศุสัตว์ ประมง ชลประทาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร ประจำเดือนมิถุนายน 2568 เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและใช้ประโยชน์จากข้อมูลต่างๆ ด้านการเกษตรของอินโดนีเซีย